

**การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32**

วิทยานิพนธ์

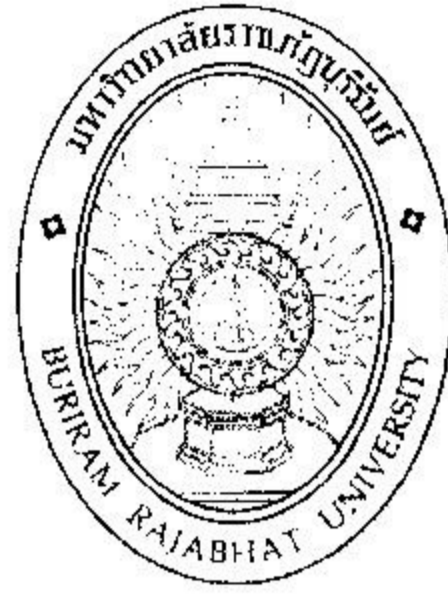
ของ

อัจฉราภรณ์ พลรักษา

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**

พฤษภาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE OPERATION OF ACADEMIC ADMINISTRATION IN SCHOOLS
AT NANGRONG DISTRICT UNDER SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 32**

Artharaporn Phonraksa

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Administration**

May 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32	
ผู้วิจัย	อัจฉราภรณ์ พลรักษา	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์มาลีนี จุโทปะมา	ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริราณี จุโทปะมา	ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 35 คน และครู จำนวน 263 คน จาก 7 โรงเรียน รวมจำนวน 298 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ตอน คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9130 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ F-test เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. เปรียบเทียบผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการส่งเสริมทางด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีค่าร้อยละสูงสุดในด้านการวางแผนงานวิชาการ คือ ควรมีระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการที่ชัดเจน ด้านการดำเนินงานวิชาการ คือ ควรนำผลการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ควรส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน คือ ควรมีระเบียบและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษา คือ ควรประสานความร่วมมือกับชุมชนในการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน และด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ คือ ควรให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

TITLE The Operation of Academic Administration in Schools at Nangrong District under Secondary Educational Service Area Office 32

AUTHOR Artcharaporn Phonraksa

THESIS ADVISORS Associate Professor Malinee Chutoprama Major Advisor
Assistant Professor Dr. Siranee Chutoprama Co-advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Educational Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2012

ABSTRACT

The purposes of the study were to study and compare the operation of academic administration in schools at Nangrong District under Secondary Educational Service Area Office 32, divided into positions, working experiences, and school sizes. The subjects were all 35 school administrators and 263 teachers in a total of 298 from 7 schools under Secondary Educational Service Area Office 32. The instrument used in this study was a 3-part questionnaire with its reliability of .9130. The statistics used to analyze the collected data were frequency, percentage, mean, standard deviation. The hypotheses were tested by t-test and F-Test. If the significant differences were found, Scheffe' method was used. The significant difference was set at .05 level. The findings were as follows:

1. The operation of academic administration in schools at Nangrong District under Secondary Educational Service Area Office 32 as perceived by the school administrators and teachers both as a whole and each aspect was at a high level. The learning evaluation and assessment, and student registration was reported as the highest mean score, followed by academic operation, while the academic planning was reported as the lowest mean score.
2. The comparison of the opinions of the school administrators and teachers classified by positions towards the operation of academic administration as a whole was not different. When considering each aspect, it was found that the teaching and learning activities, and academic promoting were statistically significant difference at .05 level ; whereas, the rest aspects were not different.

3. The comparison of the opinions of the school administrators and teachers classified by working experiences and school sizes towards the operation of academic administration both as a whole and each aspect was not different.

4. The opinions and suggestions of the school administrators and teachers under Secondary Educational Service Area Office 32 with the highest percentages were that : 1) Academic planning : the academic rules and conditions should be clear ; 2) Academic operation : the internal supervising report should be bought to develop the academic operation ; 3) Teaching and learning activities : learning management of teachers should be promoted and developed in according to the curriculum ; 4) Academic developing and promoting : the academic promoting learning activities to students should be provided continually ; 5) learning evaluation and assessment, and student registration : the rules and conditions about learning evaluation and assessment should be clear ; 6) Educational guidance : schools should cooperate with communities about professional guidance to students ; and 7) Academic operational evaluation : schools should let the outsiders to participate in the evaluation of academic operation.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ในโอกาสนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์มาลินี จุฑาปะมา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริราณี จุฑาปะมา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง ช่วยเหลือ ตรวจสอบพร้อมกับแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกและประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ นายบุญหนา อินทร์สีลา ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญพิทยาคม นางสาวสำรวม คงสืบชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านประคอง และนายสัญญา เสาวกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตาเหล็ง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ และแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อนิธิ พลรักษา คุณแม่สมศรี พลรักษา คุณกฤษณะ แวงสันเทียะ เด็กหญิงภคอร แวงสันเทียะ ที่ให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจในการศึกษาของผู้วิจัยอย่างยิ่ง ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 14 หมู่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และทุกท่านที่มีรายชื่อและไม่มีการรายชื่ออยู่ในบรรณานุกรมที่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์และให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแต่บิดา มารดา บुरพจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อัจฉราภรณ์ พลรักษา

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศนุญการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การบริหารงาน โรงเรียน.....	10
ความหมายของกาบริหาร.....	10
ทฤษฎีการบริหารการศึกษา.....	11
ขอบข่ายงานการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	14
งานแผนงานและประกันคุณภาพ.....	15
งานวิชาการ.....	16
งานกิจการนักเรียน.....	16
งานบุคคล.....	17
งานธุรการ.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานการเงินและพัสดุ.....	18
งานบริการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม.....	18
งานชุมชนและภาคีเครือข่าย.....	19
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	20
ความหมายของการบริหารงานวิชาการ.....	20
ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ.....	22
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	24
การวางแผนงานวิชาการ.....	24
การดำเนินงานวิชาการ.....	27
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	31
การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ.....	35
การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน.....	36
การแนะแนวการศึกษา.....	40
การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
งานวิจัยในประเทศ.....	43
งานวิจัยต่างประเทศ.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	80
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	80
	สมมติฐานของการวิจัย.....	80
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
	สรุปผลการวิจัย.....	82
	อภิปรายผล.....	83
	ข้อเสนอแนะ.....	89
	ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	89
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	90
	บรรณานุกรม.....	91
	ภาคผนวก.....	100
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการ วิจัย หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย หนังสือขออนุญาตแจก เครื่องมือการวิจัย.....	101
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	108
	ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	116
	ภาคผนวก ง รายละเอียดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	123
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	125

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรของผู้บริหารและครู จำแนกตามโรงเรียน.....	47
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	48
3 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน.....	57
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน.....	58
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกเป็นรายข้อในแต่ละด้าน.....	59
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน.	64
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม และรายด้าน.....	66
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน.	68
9 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน.....	70
10 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
11	เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน.....	72
12	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการวางแผนงานวิชาการ.....	73
13	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการดำเนินงานวิชาการ.....	74
14	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	75
15	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ.....	76
16	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหาร งานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน.....	77
17	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการแนะแนวการศึกษา.....	78
18	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนเหมาะสมกันทุกๆด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถดำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด การศึกษาเป็นการมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข การจัดการเรียนการสอนจะต้องให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สามารถแก้ปัญหาได้โดยการปฏิบัติจริง รู้จักการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาสังคมได้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ จะส่งผลให้สามารถพัฒนาประเทศให้เท่าเทียมประเทศอื่นได้ ซึ่งการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยธรรมประเทศอื่นนั้น นอกจากจะต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดแล้ว ประชากรของประเทศจะต้องมีคุณภาพ ประเทศไทยจึงจะพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว และต้องตระหนักถึงการพัฒนาคมนในประเทศเช่นกัน (อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา. 2550 : 1-2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีจุดมุ่งหมายปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งกำหนดให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่อจากระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกรงานและอาชีพตามควรแก่วัย และยังกำหนดให้ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกรงานและอาชีพที่ตนถนัด ทั้งอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบกรงานและอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 15)

หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแบ่งการบริหารการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียน ตามลำดับ การบริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษาในปัจจุบัน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจะอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับสนองนโยบายจากระดับประเทศและนำมากำหนดเป็นนโยบายระดับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดนำไปใช้บริหารต่อไป การบริหารในระดับโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นระดับที่นำนโยบายและหลักการเข้าสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การศึกษาแก่ผู้เรียนโดยตรง ดังนั้น โรงเรียนจึงเป็นสถาบันทางสังคมที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างและพัฒนาคุณภาพของคน ความคาดหวังที่สังคมมีต่อโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนอยู่ในสายตาของประชาชนตลอดเวลา เสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์จากสาธารณชน ที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการจึงดำเนินการให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติขึ้น ผลการประเมินที่ได้นอกจากจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมแล้ว ยังใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติได้อีกด้วย

สำนักทดสอบทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการให้มีการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติตามระดับช่วงชั้น ซึ่งช่วงชั้นที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างต่อเนื่องทุกปี จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจากปี 2546 - 2550 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตลอดช่วง 5 ปีการศึกษา มีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกรายวิชา คือคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา มีเพียงวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยที่สูงกว่าวิชาอื่น และสูงเกินกว่าร้อยละ 50 เฉพาะในปีการศึกษา 2546 คือเฉลี่ย 53.98 คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วง 2 ปีการศึกษา ที่ได้เริ่มดำเนินการสอบในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ชีววิทยาและฟิสิกส์ โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 วิชา มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ และเคมี มีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยลดลง อย่างไรก็ตาม คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้ง 2 ระดับก็ยังต่ำกว่าร้อยละ 50 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 30,010 แห่งโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในปี 2548 กล่าวคือ การประเมินที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนได้แก่ มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียน

มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับหลักสูตร มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พบว่า สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัด ยังคงไม่ได้มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียนตามที่สมศ. ตั้งไว้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553 : 50-53)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งการศึกษาจะมีคุณภาพได้โรงเรียนจะต้องมีระบบการบริหารงานโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารโรงเรียนนิติบุคคลประกอบด้วย 4 กลุ่มงาน คือ กลุ่มงานบริหารงานวิชาการ กลุ่มงานบริหารงบประมาณ กลุ่มงานบริหารงานบุคคล และกลุ่มงานบริหารทั่วไป ทั้ง 4 กลุ่มงาน มีเป้าหมาย ร่วมกัน คือ การพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีกลุ่มงานวิชาการเป็นงานหลัก งานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนงานวิชาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 18) การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และมีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งยังช่วยพัฒนาประเทศชาติ และสังคมให้เจริญก้าวหน้า (พิเชษฐ คงปัดถา. 2544 : 13) เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาของโรงเรียน งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นงานหลักของโรงเรียนทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานของครู ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการประเมินแล้วนับว่าเป็นดัชนีที่แสดงความสำเร็จของการจัดการศึกษา ภายใต้การบริหารงานภายในโรงเรียนนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี (สอังก์ จงสวัสดิ์พัฒนา. 2546 : 44) ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคนจำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก โดยมุ่งหวังให้ประโยชน์กับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่กำหนดไว้และเพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ (บุญส่ง พุทธรักษ์พงศ์. 2545 : 14) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการบริหารงานวิชาการจะเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน แต่โดยทั่วไปแล้วผู้บริหารไม่มากนักที่ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการบริหารงานวิชาการอย่างจริงจัง และดำเนินการถูกต้องกับหลักการศึกษา ส่วนใหญ่มักจะเน้นในด้านธุรการ การเงินหรือการก่อสร้างอาคารสถานที่ เพราะเป็นสิ่งที่มองเห็นผลได้ชัดเจนและรวดเร็วกว่า

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานวิชาการค่อนข้างน้อย ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่งานวิชาการน้อยกว่างานอื่น ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศน้อย ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาในการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลัก เป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา เพราะงานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง เป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้บริหารโรงเรียน การปฏิบัติงานวิชาการอย่างมีคุณภาพของบุคคลแสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนที่จะส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพที่พึงปรารถนาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (อนันต์ สุริยาศรีสกุล. 2543 : 17) ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำวิชาการ และบริหารโดยใช้กระบวนการทำงานทุกอย่าง ให้งานหลักประสบผลสำเร็จ (อุดม จันทร์โสภา. 2545 : 18) รวมทั้งการเตรียมการเพื่อให้บุคลากรเกิดความพร้อมอย่างทั่วถึงก่อน ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ และปฏิบัติงานอย่างจริงจังและเพื่อให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยได้มีบทบาทหน้าที่ในด้านงานวิชาการ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อทราบว่ามีภาระงานอยู่ในระดับใด จะได้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนให้เกิดคุณภาพตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารกับครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการปฏิบัติงานวิชาการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยได้ศึกษาขอบข่ายงานวิชาการตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา 7 ด้าน จึงกำหนดขอบเขตของเนื้อหา ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 19-33)

- 1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ
- 1.2 ด้านการดำเนินงานวิชาการ
- 1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
- 1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
- 1.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา
- 1.7 ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 7 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 35 คน และครูจำนวน 263 คน รวมทั้งสิ้น 298 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง จำแนกเป็น

3.1.1.1 ผู้บริหาร

3.1.1.2 ครู

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็น

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 10 – 20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

3.1.3 ขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็น

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการทั้ง 7 งาน ดังนี้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล ระเบียบและแนวปฏิบัติ ของทางราชการเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดระเบียบแนวปฏิบัติงานวิชาการ การศึกษารวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา การกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม ทางวิชาการ การกำหนดวิธีดำเนินการประเมินงานวิชาการเพื่อให้งานวิชาการบรรลุเป้าหมาย การติดตามประเมินผลและการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการ

1.2 การดำเนินงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่ เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในงานวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน การจัดกลุ่มการเรียน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอนตาม ตารางสอน การจัดครูสอนแทน และการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ทางวิชาการ

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การนำหลักสูตรที่วางไว้มาใช้ ได้แก่ การจัดทำ การใช้ การปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดหา จัดทำ ใช้ บำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ การจัดสอน ซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.4 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการของครู การจัดบรรยากาศทางด้านวิชาการในโรงเรียน การส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ เพื่อทำให้เพิ่มพูนทักษะความชำนาญ การส่งเสริมให้ครูนำวิธีการสอนและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน

1.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน หมายถึง การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลการเรียน การจัดให้มีเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน การดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียน และการดำเนินงานเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน

1.6 การแนะแนวการศึกษา หมายถึง การจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียน โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยความร่วมมือของครูทุกคนในโรงเรียน โดยมีการติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งการประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ด้านการแนะแนวศึกษากับโรงเรียนหรือเครือข่ายการแนะแนวในเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานภายนอกอื่นๆ

1.7 การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ หมายถึง การประเมินผลการทำงานด้านวิชาการ การประเมินผลในด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การตรวจสอบหลักฐานการดำเนินงานด้านวิชาการเป็นระยะ การวิเคราะห์และการประเมินผลงานวิชาการ เพื่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง การจำแนกข้าราชการครูออกตามตำแหน่งหน้าที่ คือ ตำแหน่งผู้บริหารและครู ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้างานการบริหารงานวิชาการ หัวหน้างานงบประมาณ หัวหน้างานบุคคล และหัวหน้างานบริหารทั่วไป ที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการศึกษาโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ทั้งอยู่รักษาการในตำแหน่งดังกล่าวที่ปฏิบัติงานของ

โรงเรียนในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในปีการศึกษา 2554

2.2 ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง นับตั้งแต่เริ่มบรรจุเข้าทำงานจนถึงปัจจุบัน โดยจำแนกเป็น

3.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.2 10 – 20 ปี

3.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดของโรงเรียนซึ่งแบ่งตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยจำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1-300 คน

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 301-1,000 คน

4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1,001 คนขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ เพื่อให้การศึกษาวิจัยดำเนินไปตามจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. การบริหารงานโรงเรียน
 - 1.1 ความหมายของการบริหาร
 - 1.2 ทฤษฎีการบริหารการศึกษา
 - 1.3 ขอบข่ายงานการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
3. ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 3.1 การวางแผนงานวิชาการ
 - 3.2 การดำเนินงานวิชาการ
 - 3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.4 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
 - 3.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
 - 3.6 การแนะแนวการศึกษา
 - 3.7 การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารงานโรงเรียน

ในการศึกษาการบริหารการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายการบริหารและขอบข่ายงานการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

ความหมายของการบริหาร

การบริหารเป็นกระบวนการสำคัญต่อการพัฒนาองค์การต่าง ๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2541 : 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหาร คือ ความพยายามที่จะสั่ง แนะ และผสมผสานความพยายามของมนุษย์ ซึ่งมีจุดรวมที่มุ่งสู่จุดหมายปลายทาง หรือเป้าหมายบางอย่าง การบริหารเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในองค์การ ซึ่งมีหน้าที่สั่งการ ให้ความสะดวกในการทำงานของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 1) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆอย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆอย่างเหมาะสม

วิโรจน์ สารัตนะ (2542 : 3) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ กระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหาร ที่สำคัญคือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 14) กล่าวว่า การบริหารงานของผู้บริหารย่อมมีฐานของการบริหาร คือ อำนาจหน้าที่ หมายถึง สิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้กำหนดไว้กับตำแหน่ง เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งใช้สำหรับการตัดสินใจและปฏิบัติหน้าที่การงานต่างๆได้สำเร็จลุล่วงลงได้ ส่วนความรับผิดชอบเป็นความผูกพันที่ผู้บริหารยึดถือไว้ในการที่จะปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ให้เป็นผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

จันทราณี สงวนนาม (2551 : 25) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นเรื่องของการทำกิจกรรม โดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด นักบริหารหลายคนต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การบริหารเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของคณะบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนในการทำงาน บางคนเห็นว่า การบริหารเป็นศิลปะของการเป็นผู้นำที่จะนำให้ผู้อื่นทำงานตามวัตถุประสงค์ได้ บางคนให้ความหมายว่า การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มาทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย จึงเห็นได้ว่า เรื่องของการบริหาร

เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยากสลับซับซ้อน เป็นเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับคน ความรู้สึกรู้คิด ทรัพยากร จุดมุ่งหมาย รวมทั้งกระบวนการในการบริหารงาน

สุนทร โคตรบรรเทา (2552 : 3) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารหรือการจัดการ เป็นกระบวนการทำงานกับคนและโดยคน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์การ

กู๊ด (Good. 1973 : 14) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่าเป็นการวินิจฉัยสั่งการ ควบคุมและจัดการเรื่องเกี่ยวกับงานหรือภารกิจของโรงเรียน โดยมุ่งผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ ภาระหน้าที่ดังกล่าวจะเกี่ยวกับครูอาจารย์ นักเรียน และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียน

จากการศึกษาความหมายของการบริหาร จะเห็นได้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการทำงาน โดยการทำงานร่วมกันของกลุ่มคน ผ่านกระบวนการวางแผน การบริหารบุคคล การบริหารทรัพยากร อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษาเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง และนักบริหาร การศึกษาถือว่าเป็นผู้มีวิชาชีพชั้นสูง เพราะเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมและเรียนมาโดยตรง เป็นผู้มีจรรยาบรรณและมีในการประกอบวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งการทำงานทุกอย่างของผู้บริหารต้องอาศัย ทฤษฎีทั้งสิ้น เพราะทฤษฎีการบริหารการศึกษาจัดเป็นกรอบแนวทางเพื่อการเข้าใจการทำนาย และการควบคุมพฤติกรรมขององค์กร และยังช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางด้านความรู้ ในการบริหารการศึกษา ในการศึกษการบริหารการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์ของเทเลอร์ (Scientific Management)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหรือการบริหารงานกับผู้ทำงาน ซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็น หลักการสำคัญและเกี่ยวข้องได้ 4 ประการ ดังต่อไปนี้ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2552 : 51)

1.1 หลักการวิเคราะห์งานตามหลักวิทยาศาสตร์ จากการสังเกต การเก็บรวบรวม ข้อมูล และการวัดอย่างรอบคอบ ฝ่ายจัดการกำหนดวิธีที่ดีที่สุดของการปฏิบัติแต่ละงานไว้ แล้วฝึก ผู้ทำงานให้ทำได้ตามนั้น การวิเคราะห์เช่นนี้แทนวิธีการแบบลองผิดลองถูกหรือตามบุญตามกรรม

1.2 หลักการคัดเลือกบุคลากร โดยเมื่อทำการวิเคราะห์แต่ละงานแล้ว หลักต่อไป จะต้องคัดเลือกผู้มาปฏิบัติงานหรือผู้ทำงานตามหลักวิทยาศาสตร์แล้วฝึกอบรม สอน และพัฒนา ผู้ทำงานเหล่านี้ ในอดีตคนทำงานเป็นผู้เลือกงานของตนเองและฝึกตนเอง

1.3 หลักการความร่วมมือของฝ่ายการจัดการ โดยฝ่ายจัดการร่วมมือกับผู้ทำงาน เพื่อให้มั่นใจว่างานทั้งหมดที่กำลังทำอยู่เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมาแล้ว และมีมาตรฐานและวิธีการตามที่กำหนดไว้ของฝ่ายการจัดการ

1.4 หลักการแบ่งงานกันทำระหว่างผู้จัดการกับผู้ทำงาน เพื่อให้ผู้จัดการรับผิดชอบการวางแผนและการเตรียมงาน และรับผิดชอบการควบคุมดูแล ส่วนผู้ทำงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานของตน ในอดีตงานเกือบทั้งหมดและความรับผิดชอบส่วนใหญ่จึงตกอยู่กับผู้ทำงาน

2. ทฤษฎีระบบราชการของเวเบอร์ ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า ระบบราชการที่ดี (Well-run Bureaucracies) เป็นรูปแบบขององค์การที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ ข้าราชการ (Bureaucrats) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี ซึ่งแต่ละทักษะเป็นส่วนเฉพาะ เครื่องมือสำคัญของระบบราชการต้องไม่ถือเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างมาก ซึ่งทำให้องค์ประกอบทางอารมณ์และทางส่วนตัวที่ขาดเหตุผลเหลือน้อยที่สุด และทำให้นุเคราะห์ในระบบราชการทำงานอย่างอิสระ โดยปราศจากแรงเสียดทานหรือมีความสับสนน้อยที่สุด ถ้าเป็นเช่นนั้นองค์กรสามารถให้บริการแบบผู้เชี่ยวชาญ ไม่แบ่งเป็นส่วนเล็กส่วนน้อยและให้ความลำเอียงแก่ลูกค้าขององค์กร ระบบราชการในอุดมคติ (Ideal Bureaucracy) มีหลักการจัดการ 6 ประการ ดังนี้ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2552 : 57)

2.1 การแบ่งงาน

2.2 อำนาจหน้าที่ชัดเจนชัดเจน

2.3 ระบบเกี่ยวกับกฎระเบียบ

2.4 ระบบวิธีดำเนินงาน

2.5 การไม่ถือเป็นเรื่องส่วนตัว

2.6 การคัดเลือกและการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถทางวิชาการ

ทฤษฎีการบริหารมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยทฤษฎีในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลายทฤษฎี ดังนี้

3. ทฤษฎีระบบ (System Theory) การนำเอาความคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในการบริหาร ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ในปัจจุบันองค์กรมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น นักบริหารจึงหันมาศึกษาพฤติกรรมขององค์กรเพราะคนเป็นส่วนหนึ่งของระบบองค์กร องค์ประกอบพื้นฐานของทฤษฎีระบบได้แก่ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2552 : 93)

3.1 ปัจจัยนำเข้า (Input)

3.2 กระบวนการ (Process)

3.3 ผลผลิต (Output)

3.4 ผลกระทบ (Impact)

4. ทฤษฎีว่าด้วยความสัมพันธ์และพฤติกรรมศาสตร์ (Human Relation and the Behavioral Sciences) กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องให้ความใกล้ชิด และดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าพบได้ตลอด รวมถึงให้คำปรึกษา คำแนะนำในสิ่งต่าง ๆ นอกจากนี้ถ้าหากเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชาเบี่ยงเบนไปในทางลบ ก็ต้องหาทางช่วยเหลือแก้ไขและผู้ที่จะต้องแก้ไขต้องอาศัยหลักจิตวิทยาใช้ในการบริหารและปกครองด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 3-28)

5. ทฤษฎี X และทฤษฎี Y ซึ่งสรุปไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 3-28)

5.1 ผู้บริหารตามทฤษฎี X บรรยากาศในองค์กรถูกควบคุมอย่างใกล้ชิดอำนาจหน้าที่อยู่ที่ส่วนกลาง ภาวะผู้นำเป็นอัตตารูปไต่โดยและการตัดสินใจเกิดจากฝ่ายเดียว ผู้บริหารตามทฤษฎี X จะสร้างบรรยากาศเหล่านี้ขึ้นมาและมีความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ คือ คนทั่วไปไม่ชอบทำงานและหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ เหนือสิ่งใดจะบังคับให้คนทำงาน ชอบทำตามคำสั่ง คนต้องการความมั่นคง เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร

5.2 ผู้บริหารตามทฤษฎี Y บรรยากาศในองค์กรไม่ตึงเครียด อำนาจหน้าที่อยู่ในส่วนกลางน้อย ภาวะผู้นำเป็นแบบประชาธิปไตยมากขึ้น การตัดสินใจมาจากหลายฝ่าย ผู้บริหารตามทฤษฎี Y จะปฏิบัติงานตามสมมติฐานดังนี้ คนทั่วไปจะมีการจูงใจตัวเอง มีความพอใจในการทำงานเหมือนกับการเล่นหรือพักผ่อน ไม่บังคับขู่เข็ญคนจึงไม่หลีกเลี่ยงการทำงาน

6. ทฤษฎีการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objective) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นการบริหารที่มุ่งหวังในเรื่องต่อไปนี้ ช่วยให้ทุกคนเข้าใจขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบได้ดีขึ้น ช่วยให้มีการติดต่อระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามากขึ้น ได้มีการปรึกษาหารือร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานมีหลักเกณฑ์เชื่อถือได้ มีความยุติธรรม ช่วยพัฒนาให้ทุกคนสามารถทำงานเต็มความสามารถ ช่วยให้เป้าหมายหลักขององค์กรและวัตถุประสงค์เชื่อมโยงประสานกันดีขึ้น ช่วยให้หัวหน้างานรู้ข่าวความเคลื่อนไหวของการทำงานในระดับล่างได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 : 3-28)

7. กุลิก และ เฮอร์วิก (Gulick & Urwick. 1973 ; อ้างถึงใน สมศักดิ์ คงเที่ยง. 2542 : 128-129) ได้สรุป กระบวนการบริหารแบบ "POSDCoRB" มีอยู่ 7 ประการ ดังนี้

7.1 P – Planning หมายถึง การวางแผน

7.2 O – Organizing หมายถึง การจัดองค์การ

7.3 S – Staffing หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน

7.4 D – Directing หมายถึง การสั่งการ

7.5 Co – Coordinating หมายถึง ความร่วมมือ

7.6 R – Reporting หมายถึง การรายงาน

7.7 B – Budgeting หมายถึง งบประมาณ

8. เกรก (Gregg. 1967 ; อ้างถึงใน จันทรานี สงวนนาม. 2545 : 23) ได้สรุปกระบวนการบริหารแบบ Russell T. Gregg Model มีอยู่ 7 ขั้นตอน ดังนี้

8.1 การวินิจฉัยสั่งการ ผู้บริหารควรตัดสินใจด้วยความรวดเร็วและรอบคอบ

8.2 การวางแผน ผู้บริหารจะต้องทำอย่างมีแผน

8.3 การจัดองค์การ ผู้บริหารจะต้องมีการจัดองค์การให้มีประสิทธิภาพ

8.4 การติดต่อสื่อสาร ผู้บริหารควรจัดช่องทางของการติดต่อสื่อสารในองค์การให้ติดต่อกันได้ทั่วถึง

8.5 การจูงใจ ผู้บริหารจะต้องดูแลให้ผู้ร่วมงานพอใจในงาน

8.6 การประสานงาน ผู้บริหารจะต้องจัดการประสานงานในองค์การให้ดี

8.7 การประเมินผล ผู้บริหารควรจะต้องติดตามผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ

ขอบข่ายงานการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา

การบริหารจัดการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพื่อความชัดเจนในภาระงานและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญครอบคลุมกลไกการบริหารโรงเรียนทั้ง 4 ด้านตามขอบข่ายและภารกิจการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 1-99)

1. งานแผนงานและประกันคุณภาพ

2. งานวิชาการ

3. งานกิจการนักเรียน

4. งานบุคคล

5. งานธุรการ

6. งานการเงินและพัสดุ

7. งานบริการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

8. งานชุมชนและภาคีเครือข่าย

งานแผนงานและประกันคุณภาพ

แผน คือสิ่งที่แสดงถึงความตั้งใจล่วงหน้าที่จะดำเนินการใด ๆ ภายในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผลที่เกิดจากการวางแผนส่วนหนึ่งจะปรากฏในรูปเอกสาร เพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันการตัดสินใจ ซึ่งจะระบุถึงสิ่งที่จะกระทำ เหตุผลที่เลือกทำ วิธีการดำเนินการ ผู้ดำเนินงาน และสถานที่ดำเนินงาน

ด้านการศึกษา การวางแผน หมายถึง การกำหนดความต้องการ วิธีการดำเนินการ และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้หลักวิชา เหตุผล มีข้อมูลประกอบ มีการนำเสนอปัญหา เพื่อขจัดอุปสรรคที่จะเกิดกับเป้าหมายข้างหน้า ทำให้ผู้ปฏิบัติรู้ว่าทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด กับใคร ทำอย่างไร และทำเพื่ออะไรอย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ การวางแผนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเปรียบเสมือนกับ เข็มทิศ แผนที่เดินทางหรือพิมพ์เขียว (Blue Print) เป็นยานพาหนะที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ หากปราศจากการวางแผนที่ดี ระบบก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตัวให้เข้ากับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันได้ จึงมีคำกล่าวที่ว่า “การวางแผนที่ดีย่อมนำไปสู่ความสำเร็จกว่าครึ่ง (Well Begun is Half Done)” หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า การวางแผนที่ดีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรในประการต่าง ๆ เช่น การทำงานของบุคลากรเกิดการประสานงานซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการประหยัดทางการบริหาร ทั้งคน เงิน วัสดุ และการจัดการช่วยให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เป็นการกระจายงานแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบของผู้บริหาร สามารถระดมสรรพกำลังทรัพยากร (Mobilization of Resources) ได้ตามความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสามารถทราบปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามขั้นตอนของแผนได้อย่างชัดเจน (Plan Implementation) สามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงได้ทันต่อเหตุการณ์ คุ่มค่าและลดความสูญเปล่า งานแผนงานและประกันคุณภาพ ประกอบด้วย

1. การวางแผนพัฒนาโรงเรียน
2. การจัดองค์กร
3. การจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. การจัดระบบประกันคุณภาพภายใน
5. การคำนวณต้นทุนการผลิต
6. การควบคุมภายใน
7. การประเมินผลการดำเนินงานแผนงานและประกันคุณภาพ

งานวิชาการ

บทบาทสำคัญของสถานศึกษาต้องยึดหลักตอบสนองต่อผู้เรียน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนการสอนต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะสมกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติกและพฤติกรรมกรเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม วัตถุประสงค์และประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับ และรูปแบบการจัดการศึกษาหากเปรียบงานแผนงานเป็นสมองเป็นแผนที่ เป็นเข็มทิศของชีวิต งานวิชาการก็คือหัวใจของสถานศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับงานแผนอย่างแยกกันไม่ได้ การจะบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสัมฤทธิ์ต้องตระหนักว่าหัวใจของการจัดการศึกษาคือผู้เรียน หากจะดูว่างานวิชาการ โรงเรียนใดเป็นอย่างไร ดูได้จากนักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ งานวิชาการ ประกอบด้วย

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การดำเนินงานวิชาการ
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
6. การแนะแนวการศึกษา
7. การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

งานกิจการนักเรียน

กิจการนักเรียนเป็นอีกหนึ่งภาระงานที่สำคัญ สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาเด็กนักเรียน โดยผ่านกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการเพื่อสร้างคุณลักษณะพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ต้องพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เทศทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน สามารถเลือกดำเนินชีวิต อย่างผู้มีภูมิรู้และภูมิธรรม งานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย

1. การวางแผนงานกิจการนักเรียน
2. การบริหารกิจการนักเรียน
3. การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
4. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
5. การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
6. การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

งานบุคคล

การพัฒนาองค์กรจะประสบผลสัมฤทธิ์หรือไม่เพียงใด บุคคลซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ประเด็นหลักของการบริหารจัดการ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนองค์กรไปข้างหน้า เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี สถานศึกษาจึงต้องมีหน่วยงานดังกล่าวอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ งานบุคคลเป็นหน่วยสนับสนุนบุคลากรที่สำคัญในสถานศึกษา มีจุดประสงค์หลักของงานบุคคล เพื่อดูแลอำนวยความสะดวกให้กับบุคลากรในโรงเรียน สร้างขวัญกำลังใจ ดูแล การรักษาสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของบุคลากร ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับบุคลากร เช่น จัดการจัดการประชุมพิเศษให้บุคลากรเพื่อให้ทราบภาระงาน เมื่อเริ่มเข้าสู่องค์กร จัดทำเอกสารแนะแนวทางปฏิบัติงาน จัดการนิเทศภายในเพื่อทบทวนบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดการประชุมสัมมนา ศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนทักษะและศักยภาพ ในการปฏิบัติงานของบุคลากร จัดระบบประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง งานบุคคล ประกอบด้วย

1. การบริหารงานบุคคล
2. การบริหารงานทะเบียนและสถิติข้าราชการครู ลูกจ้าง และบุคลากรทางการศึกษา
3. การประเมินผลการดำเนินงานบุคคล

งานธุรการ

งานธุรการ เป็นหน่วยงานสนับสนุนที่สำคัญ และจำเป็นหน่วยหนึ่งในสถานศึกษา มีหน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องปฏิบัติเพื่อความสำเร็จขององค์กร ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลระเบียบ และแนวปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการ การปฏิบัติงานด้านสารบรรณ การลงทะเบียน รับ-ส่งหนังสือ การโต้ตอบหนังสือราชการ และหนังสือที่มีมาถึงสถานศึกษา รวมถึงการจัดเก็บ และทำลายหนังสือ งานธุรการ ประกอบด้วย

1. การวางแผนงานธุรการ
2. การบริหารงานธุรการ
3. การบริหารงานสารบรรณ
4. การประเมินผลการดำเนินงานธุรการ

งานการเงินและพัสดุ

งานการเงินและพัสดุ เป็นหน่วยสนับสนุนที่สำคัญช่วยให้การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ถูกต้องตามระเบียบ กฎ แนวปฏิบัติ และมีหลักฐานครบถ้วนถูกต้อง คຸ້มคຸ້า ประหยัดและเกิดประโยชน์ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามหลักธรรมาภิบาล ภาระหน้าที่งานการเงินและพัสดุประกอบด้วย การบริหารการเงิน ตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดทำและตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ให้ถูกต้องเป็นปัจจุบันและเป็นไปตามแผน การประเมินความคຸ້มคຸ້า การจัดทำทะเบียนควบคุมพัสดุ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบ และง่ายต่อการตรวจสอบ งานการเงินและพัสดุ ประกอบด้วย

1. การบริหารการเงิน
2. การบริหารการเงินและบัญชี
3. การบริหารงานพัสดุและสินทรัพย์
4. การประเมินผลการดำเนินงานการเงินและพัสดุ

งานบริการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

งานบริการและงานอาคารสถานที่ เป็นงานที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมงานต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ภาระงานเกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดลຸ້อม การจัดบรรยากาศทั้งภายในห้องเรียน และภายในโรงเรียนให้เกิดความร่มรื่น เป็นสัดส่วน สวยงาม เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดดูแลบำรุงรักษา อาคารเรียน อาคารประกอบห้องเรียน ห้องพิเศษ และห้องบริการต่าง ๆ ให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างคຸ້มคຸ້าตามเกณฑ์ ปริมาณและตรงตามมาตรฐาน จัดให้มีเอกสารการใช้อาคาร และจัดทำประวัติการบำรุงรักษา และสรุปประเมินผลอย่างชัดเจน งานบริการและงานอาคารสถานที่ ประกอบด้วย

1. การบริการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
2. การบริการอาคารเรียน
3. การบริการห้องเรียน
4. การบริการห้องบริการ
5. การบริการห้องพิเศษ
6. การบริการอาคารประกอบ

7. การให้บริการน้ำดื่ม
8. การส่งเสริมสุขภาพอนามัย
9. การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
10. การสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน
11. การประเมินผลการดำเนินงานบริการและอาคารสถานที่
งานชุมชนและภาคีเครือข่าย

งานชุมชนและภาคีเครือข่ายมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 58 กำหนดให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ภาคีเครือข่าย คือ การจัดหรือเชื่อมโยงกลุ่มบุคคล หรือองค์กรที่สมัครใจ ที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน เรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของการเคารพในสิทธิของแต่ละคน เชื้อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน การจัดภาคีเครือข่ายในสถานศึกษามีทั้งในส่วนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ระเบียบและข้อบังคับ คณะกรรมการที่จัดตั้งให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการมูลนิธิ คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการบริหารงานวิชาการ สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมนักเรียนเก่า หรือสมาคมศิษย์เก่า หน้าที่สำคัญของหน่วยงานนี้ คือ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จัดทำข้อมูลพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมของชุมชนและภาคีเครือข่าย ให้บริการแก่ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ประสานและขอรับการสนับสนุนด้านต่างๆ จากชุมชน รวมทั้งประเมินผลความต้องการและความพึงพอใจของชุมชนเพื่อสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืนต่อไป งานชุมชนและภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
2. การให้บริการชุมชน
3. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
4. การได้รับการสนับสนุนจากชุมชน
5. การประเมินผลการดำเนินงานชุมชนและภาคีเครือข่าย

จากการศึกษาขอบข่ายงานการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จะเห็นได้ว่า แต่ละงานจะมีกรอบการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ขอบข่ายงานที่มีความสำคัญกับการจัดคุณภาพของผู้เรียน คือ งานวิชาการซึ่งเป็นภาระงานที่สำคัญและจัดได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียน โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ในการจัดเรียนการสอนให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียน เป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน ช่วยในการพัฒนา ส่งเสริมนักเรียน การป้องกัน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวางแผนอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการ ปรับแผนงานและ กลยุทธ์ให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมและสื่อเทคโนโลยี ที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ (2540 : 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหาร กิจกรรมทุกประเภทใน โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน หลักสูตรรวมทั้งการพัฒนาครู เพื่อนำผลแห่งการพัฒนาทั้งหลายทั้งปวงนั้นมาเอื้ออำนวยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดีมากยิ่งขึ้น

บุญทิพย์ สุริยวงศ์ (2542 : 21) ได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการว่า เป็นการจัดการกิจกรรมทุกประเภทใน โรงเรียนที่มีผลเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนา การเรียน การสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

วินิจ เกตุจำ (ม.ป.ป. : 1) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ คือ การบริหาร กิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนใน โรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอน เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ

อนันต์ สุริยาศรีสกุล (2543 : 16) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆทางด้านงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์

พิเชษฐ คงปัทมา (2544 : 12) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมทุกอย่างของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด โดยให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ และเป็นคนดีมีคุณธรรม ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

บุญส่ง พุทธรักษ์พงศ์ (2545 : 13) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และการประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สุชีพ พุฒพันธ์พิสุทธิ์ (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

ไพบุลย์ กล่อมบรรจง (2545 : 9-10) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการสอน งานจัดสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานวางแผนการศึกษา งานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม

เกรียงศักดิ์ อัจกลับ (2546 : 17) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติร่วมกันของผู้บริหารกับครูผู้สอนในโรงเรียน โดยที่ผู้บริหารจะต้องคอยกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันทุกคนในการปฏิบัติกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพ

สุมาลี แก้ววิมล (2547 : 15) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่าเป็น การใช้ศาสตร์และศิลป์ในการจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีคุณภาพสูงสุด โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานในภารกิจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล

งานนิเทศการสอน งานจัดสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานวางแผนการศึกษา งานประชุม
อบรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานที่ต้องมีในทุกสถานศึกษา หากเปรียบงานแผนงานเป็นแผนที่
เป็นเข็มทิศของชีวิต งานวิชาการก็คือหัวใจของสถานศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับงานแผน
อย่างแยกกันไม่ได้ การจะบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสัมฤทธิ์ต้องตระหนักว่าหัวใจของ
การจัดการศึกษาคือผู้เรียน หากจะดูว่างานวิชาการในโรงเรียนใดเป็นอย่างไรดูได้จากนักเรียน
ในโรงเรียนนั้นๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 18)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาหรือโรงเรียน โรงเรียน
จะมีมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษามากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ อุทัย
บุญประเสริฐ (2540 : 25) กล่าวว่า งานวิชาการนี้เป็นงานหนัก มีลักษณะคล้ายส่วนที่เป็นร่างกาย
คนหรือของเด็ก เป็นส่วนที่ใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของโรงเรียน และมีหลักสูตร
เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการ ที่ใช้กำกับการจัดระบบการทำงานของโรงเรียน และใช้
กำกับกระบวนการดำเนินงานในส่วนต่างๆของโรงเรียนให้ตอบสนองและสนับสนุนการทำงาน
วิชาการของโรงเรียน คือให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ให้ได้คนดีที่เป็นคนที่สมบูรณ์ งานวิชาการจึง
ได้กลายเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของโรงเรียน ครอบคลุมโรงเรียนทั้งระบบ ทั้งโรงเรียน ดังนั้น
โรงเรียนใดที่งานวิชาการก้าวหน้า โรงเรียนนั้นมักจะมีชื่อเสียง เป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับ ส่วน
โรงเรียนใดงานวิชาการล่าหลัง อ่อนด้อย โรงเรียนนั้นจะไม่เป็นที่นิยม ขาดศรัทธา หรือความ
ศรัทธามักเสื่อมถอย ไม่เป็นที่ยอมรับ

อนันต์ สุริยาศรีสกุล (2543 : 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
ไว้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนการปฏิบัติงานวิชาการอย่างมีคุณภาพของ
บุคคลแสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหาร โรงเรียนที่จะส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพที่พึงปรารถนา
ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

พิเชฐ ดงปีตธา (2544 : 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
ไว้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของโรงเรียนซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียน
ให้เกิดการเรียนรู้ และมีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งยังช่วยพัฒนาประเทศชาติและสังคมให้เจริญก้าวหน้า
อีกด้วย

บุญส่ง พุทธรักษ์พงศ์ (2545 : 14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
ไว้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญและเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษาทุกคน จำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็น

อันดับแรก โดยมุ่งหวังให้ประโยชน์กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่กำหนดไว้ และเพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ

สุชีพ พุฒิปันธุ์พิศุทธิ์ (2545 : 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน เนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการในด้านการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของโรงเรียน ในการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ รวมถึงงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดหมายทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

อุดม จันทรโสภา (2545 : 18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด งานอื่นๆเป็นเพียงงานสนับสนุน เพื่อให้งานวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำวิชาการและบริหารโดยใช้กระบวนการทำงานทุกอย่างให้งานหลักประสบผลสำเร็จ

สอวงศ์ จงสวัสดิ์พัฒนา (2546 : 44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นงานหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาของโรงเรียน งานวิชาการ ถือว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นงานหลักของโรงเรียนทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานของครู ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการประเมินแล้วนับว่า เป็นดัชนีที่แสดงความสำเร็จของการจัดการศึกษาภายใต้การบริหารงานภายในโรงเรียนนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

สมชาย จินตณพันธ์ (2546 : 9-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษาหรือโรงเรียน และเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาหรือโรงเรียน ผู้บริหารต้องมีความสนใจและเข้าใจเป็นอย่างดีที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้ มีคุณธรรม มีจริยธรรม คุณภาพ และมีคุณสมบัติตรงตามหลักสูตรต้องการอันที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมได้ดี

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน เนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการในด้านการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของโรงเรียน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคนจำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรกในการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ รวมถึงงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายทางการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารและครูในโรงเรียน ควรจัดสิ่งต่างๆให้สมดุลเกื้อกูลส่งเสริมแก่กัน และที่สำคัญคือไม่เน้นงานด้านอื่นๆเพียงด้านหนึ่งหรือหลายด้านจนละเลยงานด้านวิชาการ ทั้งนี้เพราะข้อผูกพันของโรงเรียนที่มีต่อสังคมคือ ให้การศึกษาตามหลักสูตรแก่นักเรียนให้มีคุณภาพ

โดยจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนที่มีมาตรฐานดีนั้นต้องไม่เน้นเฉพาะด้านอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆเท่านั้น แต่ต้องรวมถึงงานอื่นๆ โดยเฉพาะผลงานวิชาการเป็นสำคัญ

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สำหรับการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 7 งาน ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 19-33)

การวางแผนงานวิชาการ

การวางแผนงานวิชาการมีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้หลายท่านดังนี้

สุชีพ พุทธิพันธ์พิศุทธิ์ (2545 : 19) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการคือการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และทิศทางของการดำเนินงาน โดยมีผู้รับผิดชอบและฝ่ายที่ต้องมีความเข้าใจตรงกัน เพื่อให้การดำเนินงานจัดทำแผนงานตามแนวปฏิบัติโดยจะต้องมีผู้รับผิดชอบด้านการวางแผนงานวิชาการ ดำเนินการจัดทำแผนงานตามแนวปฏิบัติดังกล่าวและการร่วมมือกันหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการวิชาการของโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้างาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญและผลักดันให้เกิดแผนขึ้นให้ได้ เพื่อจะได้ใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานวิชาการของ โรงเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในโรงเรียน

เกรียงศักดิ์ อัจกลับ (2546 : 13) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการเป็นกระบวนการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลพื้นฐาน วิธีการและกระบวนการในการปฏิบัติงานทุกอย่างในอนาคตว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร เพื่อที่จะให้งานบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดทิศทางและควบคุมไว้แล้ว

จิรพร เตียวิรัตน์ (2546 : 25) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการเป็นการรวบรวมข้อมูลและการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการการทำแผนงานวิชาการไว้ล่วงหน้า เพื่อให้งานเป็นการบริหารงานวิชาการไปตามเป้าหมายที่วางไว้

บุปผา แก้วรักษ์ (2546 : 17) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารและทีมงานบริหารโรงเรียนจะต้องจัดทำก่อนกระบวนการบริหารในด้านอื่นๆ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปตามหลักการ ประหยัดเวลาและทรัพยากรทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพได้ผลงานดีเด่นบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน

ธวัช คารารัตน์ (2548 : 13) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและการตัดสินใจเลือกแนวทางวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดไว้ล่วงหน้าในการดำเนินงานวิชาการ

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการวางแผนงานวิชาการไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ ทิศทาง และการตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดมาจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการไว้ล่วงหน้า เพื่อให้งานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และสำหรับขอบข่ายของการวางแผนงานวิชาการ มีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้หลายท่าน ดังนี้

วัชร ดวงมาตย์พล (2542 : 32) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการเป็น กระบวนการเตรียมการไว้ล่วงหน้าให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติดังนี้

1. การจัดทำแผนปฏิบัติการ
2. การทำโครงการ
3. การกำหนดงบประมาณ
4. การจัดระบบการบริหารงาน
5. การจัดให้มีปฏิทินวิชาการของโรงเรียน
6. การเตรียมการในด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
7. การจัดทำเอกสาร
8. การจัดทำคู่มือ ระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับผิดชอบต่อหน้าที่

ตามสายงานสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง และมีการเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ปรียาพร วงศ์อนุตร โรจน์ (2543 : 98 - 100) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการวางแผนงานวิชาการไว้ 5 ขั้นตอนคือ

1. การกำหนดเป้าหมาย ของการทำงานของสถานศึกษาซึ่งมีผู้อำนวยการ เป็นผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการมีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของการทำงาน เช่น การวางแผนรับนักเรียน นักศึกษา การปรับปรุงการเรียน การสอนการกำหนดเป้าหมาย หากสามารถรวมความคิดเห็นจากฝ่ายต่าง ๆ ก็จะเป็นประโยชน์ ต่อการบริหารสถานศึกษา
2. การค้นหาโอกาสและการพิจารณาถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น เป็นการหาแนวทาง ที่จะช่วยให้แผนที่วางไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้ นั่นคือ การมีข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เช่น การวางแผนรับนักเรียน นักศึกษา ข้อมูลจากปีก่อน ๆ จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จากสภาพของ

ตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ จะคาดคะเนจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่จะมาสมัครสอบได้สามารถ
จัดเตรียมแนวดำเนินการสอบ ให้เป็นที่เรียบร้อยได้และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้

3. การแปลโอกาสให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นการนำเอาแผนที่มียู่ไปใช้
อย่างมีเหตุผล เช่น งบประมาณที่เพียงพอ การจัดบุคลากรที่เหมาะสม และต้องมีความสามารถ
ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่

4. การเลือกแนวทางที่ดีที่สุดและการกำหนดจุดมุ่งหมายเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมาย
เฉพาะของงาน แบ่งงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อให้รู้ว่าจะทำงานอะไร เช่น ครูแต่ละคน
จะสอนวิชาอะไร มีจุดหมายเชิงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะเลือกวิธีสอนและประเมินผลอย่างไร ทำให้
การทำงานมีความสะดวก และคล่องตัวขึ้น

5. การตรวจสอบแบบการทบทวนเป็นการตรวจสอบและประเมินผลงานที่เกิดขึ้น
จากการปฏิบัติตามแผนในการประเมินสามารถตรวจสอบได้ 2 ลักษณะคือ

5.1 การประเมินผลระหว่างปฏิบัติงานเพื่อจะได้ปรับปรุงแผนงานที่กำลังดำเนิน
อยู่ได้ดียิ่งขึ้น

5.2 การประเมินผลรวบยอด เป็นการประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นแผนหรือโครงการแล้ว
อุดม จันทรโสภา (2545 : 19) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการวางแผนงานวิชาการไว้ว่า

1. จัดระบบการบริหารงานวิชาการเป็นหมวดวิชา
2. รวบรวม จัดทำระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการแล้วประชาสัมพันธ์ให้
ครู นักเรียน และผู้ปกครองทราบ

3. จัดทำเอกสารคู่มือครู คู่มือนักเรียน เผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

4. จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานวิชาการเป็นตารางปฏิบัติ

5. จัดวางแผนการดำเนินงานงบประมาณ ค่าใช้จ่ายประจำปีของงานบริหารวิชาการ

6. จัดทำแผนงาน โครงการทางวิชาการ

7. จัดบุคลากรประสานงานกับแหล่งวิชาการภายนอกโรงเรียน

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนงาน
วิชาการไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การวางแผนงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญเป็นหน้าที่แรกของผู้บริหาร
ที่จะต้องจัดทำก่อนกระบวนการบริหารคน เงิน ทรัพยากร ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับงานวิชาการไว้อย่างชัดเจน

2. การจัดบุคลากรให้เหมาะกับงานที่ได้รับมอบหมาย

3. กำหนดบทบาทหน้าที่ของงานต่าง ๆ ตลอดจนกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ไว้อย่างชัดเจน

4. การเตรียมการในด้านอาคารสถานที่ และแหล่งวิชาการให้เอื้อต่อการเรียนรู้
5. จัดทำเอกสาร คู่มือครู คู่มือนักเรียน ใว้อย่างเพียงพอต่อความต้องการของครู

และนักเรียน

6. การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานวิชาการและเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
7. การจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับโครงการต่าง ๆ ด้านงานวิชาการ

การดำเนินงานวิชาการ

การดำเนินงานวิชาการ เป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการดำเนินงานวิชาการ ดังนี้

จูไรรัตน์ เอิบกมล (2544 : 25) ได้ให้ทัศนะขอบข่ายการดำเนินงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การจัดตารางสอน
2. การทำแผนการสอน
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดชั้นเรียน
5. การสอนซ่อมเสริมการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

สุชีพ พุทธิพันธ์พิศุทธิ์ (2545 : 20) ได้ให้ทัศนะขอบข่ายการดำเนินงานวิชาการไว้

ดังนี้

1. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้อง
2. การจัดกลุ่มการเรียน
3. การจัดตารางสอน
4. การจัดครูเข้าสอน
5. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่องานวิชาการ
6. การจัดทำและใช้แผนการสอน
7. การส่งเสริมการผลิตและใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน

ธวัช ดารารัตน์ (2548 : 20) ได้ให้ทัศนะขอบข่ายการดำเนินงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การจัดชั้นเรียนโดยคำนึงถึงการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
2. การจัดตารางสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดใว้อย่างเหมาะสม
3. การจัดครูเข้าสอนตามความเชี่ยวชาญและภาระงาน
4. การดำเนินการเรียนการสอนตามตารางสอนที่กำหนด

5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การสอนซ่อมเสริม การแข่งขัน
ทักษะต่าง ๆ

6. การจัดและบริการวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนการสอน
กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร

เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยมีการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การบริการวัสดุเพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตาม
จุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ สำหรับความหมายของการจัดการหลักสูตร มีนักวิชาการหลายท่าน
ได้กล่าวไว้ ดังนี้

รจิต นาคะโยคี (2541 : 40) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดการหลักสูตร เป็นการ
ดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้สามารถบรรลุผลตามหลักการและจุดหมายของหลักสูตร
โดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง

กฤษดา ตามสีวัน (2543 : 26) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดการหลักสูตร เป็นการ
ดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดการหลักสูตรสู่
การปฏิบัติผู้บริหารต้องเข้าใจหลักการเป็นอย่างดีจึงจะเกิดผล

สัมฤทธิ์ แสงทอง (2545 : 17) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดการหลักสูตร เป็นการ
ดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับ
หลักสูตรและบุคลากรเพื่อให้การดำเนินงานการจัดการหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
มีประสิทธิภาพ

ธวัช คารารัตน์ (2548 : 16) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดการหลักสูตร หมายถึง
การดำเนินการ เกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้บรรลุผลตามหลักการ เป้าหมาย และจุดประสงค์ของ
หลักสูตร โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับ หลักสูตร และบุคลากร เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้
เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ

จากที่นักวิชาการ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดการหลักสูตรไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า
การจัดการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตาม หลักการ เป้าหมาย
และจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรและบุคลากร
เพื่อให้การดำเนินงานการจัดการหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและ
มีประสิทธิภาพ

2. ขอบข่ายของการจัดการหลักสูตร มีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้หลายท่าน ดังนี้

ผุสดี ตรงต่อกร (2540 : 43) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า ขอบข่ายของการจัดการหลักสูตร ได้แก่ การเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การจัดการและการบริการวัสดุหลักสูตร และการบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน

อรวรรณ สันติขานูวัตร (2541 : 15) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การจัดการหลักสูตรมีขอบข่าย ดังนี้

1. การบริหารและบริการหลักสูตร

1.1 ด้านบุคลากร

1.2 ด้านการจัดครูเข้าสอน

1.3 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร

1.5 ด้านสื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.1 ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

3.1 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

กฤษดา ตามสีวัน (2543 : 29) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า ขอบข่ายของการจัดการหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกงาน การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ธวัช คารารัตน์ (2548 : 18) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า ขอบข่ายของการจัดการหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้อง การเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อการเรียนการสอน และการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดทำแผนการเรียนรู้อ

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดการหลักสูตรไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า ขอบข่ายของการจัดการหลักสูตร ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน
2. การวางแผนการใช้หลักสูตรตลอดปีการศึกษา
3. การเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อจัดการเรียนการสอน

4. การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
อย่างต่อเนื่อง

5. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
จากรายละเอียดข้างต้น สรุปขั้นตอนการดำเนินงานวิชาการได้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระแกนกลางของ
กระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน
และท้องถิ่น
2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์
ภารกิจ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆที่กำหนดให้มีในสถานศึกษาที่
สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหา
สาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และบริหารจัดการใช้หลักสูตร
ให้เหมาะสม
5. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้
สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ
สถานการณ์ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
การผสมผสานความรู้ต่างๆ ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่พึงงาม การจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
7. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศ
ที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร
8. กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา
9. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้
10. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ
ในภาพรวมของสถานศึกษา

11. ส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และประสานความร่วมมือในการศึกษา และการเผยแพร่ผลงานวิจัย
12. ศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครู ผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน
13. สำรวจแหล่งเรียนรู้ จัดทำเอกสารเผยแพร่ จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน
14. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ ดำเนินการนิเทศประเมินผล ติดตามและประสานงาน การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การจักระบบการนิเทศการศึกษา
15. จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการ ดำเนินการแนะแนว ประเมินผล ติดตามและประสานงานการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จักระบบแนะแนวการศึกษา
16. จัดระบบ โครงสร้างองค์กรให้รองรับการจักระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
17. ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา
18. ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
19. ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การนำหลักสูตรที่วางไว้มาใช้ ได้แก่ การจัดทำ การใช้ การปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกระบวนการ เรียนรู้ การจัดหา จัดทำ ใช้ บำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งขอบข่ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 5-8 ; อ้างถึงใน อุดม จันทร์โสภา. 2545 : 33-34) ได้กำหนดกิจกรรมของการจัดการเรียนการสอน ไว้ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์ มุ่งเน้นให้ผู้สอนเป็นผู้จัดทำแผนการสอนเอง ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำและกระตุ้นให้ครูจัดทำและติดตามการนำไปใช้ด้วย

2. จัดห้องเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน รวมถึงจัดวัสดุครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอตามความจำเป็น
 3. จัดสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และห้องพิเศษเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆตามสภาพความพร้อมของโรงเรียน
 4. ตรวจสอบการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับอัตราเวลาเรียนในหลักสูตร ทุกกลุ่มประสบการณ์ ทุกชั้นเรียนและให้มีตารางสอนรวมของโรงเรียนด้วย
 5. จัดทำหรือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและแบบพิมพ์ต่างๆที่สนับสนุนการสอน เช่น แผนการสอน คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับครูผู้สอนให้เพียงพอทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์โดยการสำรวจความขาดแคลนและความต้องการ
 6. จัดครูประจำชั้นประจำวิชาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความถนัด หากไม่สามารถดำเนินการได้ก็ให้จัดตามความสมัครใจ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนด้วย
 7. ติดตามการจัดการเรียนการสอนของครู โดยการตรวจแผนการสอนหรือบันทึกการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ
 8. เยี่ยมชั้นเรียนหรือสังเกตการสอน โดยกำหนดเป็นปฏิทินปฏิบัติงานไว้
 9. จัดครูเข้าสอนแทนครูที่ขาดหรือครูที่ไม่มาปฏิบัติงาน โดยมีการบันทึกมอบหมายงานและบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร
 10. ติดตามช่วยเหลือพิเศษ ช่วยแก้ปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้แก่ครู ให้ขวัญและกำลังใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 11. เป็นผู้นำให้ครูปรับปรุงการสอน ให้รู้จักใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่างๆ และเลือกกิจกรรมการสอน โดยคำนึงถึงสภาพความพร้อมของนักเรียน โรงเรียน ชุมชนและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี
- มุสดี ตรงต่อกร (2540 : 54) ได้ให้ทัศนะขอบข่ายของกิจกรรมจัดการเรียนการสอนว่าประกอบด้วย การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดซ่อมเสริม และการจัดหาคู่มือครูและคู่มือนักเรียน
- วัฒนา สังข์ศิริรินทร์ (2541 : 33) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับขอบข่ายกิจกรรมของการจัดการเรียนการสอนว่าประกอบด้วย การจัดแผนการเรียน การกำหนดรายวิชา ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรี การจัดครูเข้าสอน การทำบันทึกการสอน และการทำแผนการสอน การทำโครงการสอน การสอนซ่อมเสริม การจัดตารางสอน การส่งเสริมให้นักเรียนแข่งขันทักษะทางวิชาการและ

ความสามารถทางวิชาการ และการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์สูง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 151-161) ได้ให้ทัศนะขอบข่ายกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การจัดประมวลการสอน ส่วนใหญ่จะวางแผนเป็นภาคการศึกษา
2. การจัดแผนการเรียน ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร มีการกำหนดรายวิชาให้เรียนประกอบด้วย วิชาบังคับ วิชาเลือก และวิชาเลือกเสรีซึ่งแต่ละโรงเรียนจะจัดแตกต่างกันไปตามสภาพความพร้อมของโรงเรียน
3. การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา วัน เวลา สถานที่และกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการเรียนการสอน โดยปกติจะจัดไว้เป็นสัปดาห์ สิ่งที่ควรคำนึงในการจัดตารางสอน คือจัดให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร
4. การจัดชั้นเรียนสามารถกระทำได้หลายลักษณะ เช่น แบ่งตามความสามารถของผู้เรียนแบบผสมผสานและแบ่งเป็นชั้นเรียนพิเศษทั้งนี้ต้องคำนึงถึงจำนวนนักเรียนกับสถานที่ให้เหมาะสมกันด้วย
5. การจัดครูเข้าสอนต้องมีการพิจารณาตามความเหมาะสมแต่ละรายวิชาแต่ละระดับชั้น และแต่ละความสามารถของผู้เรียน ความถนัดของครูเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยในการจัดครูเข้าสอน
6. การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน หรือเสริมความรู้และทักษะที่ต้องการให้เด็กมีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้นซึ่งสามารถสอนได้ทั้งเวลาเรียนปกติหรือนอกเวลาเรียนก็ได้
7. การเลือกตำราเรียน ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกนั้นต้องให้เหมาะสมและตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชา และที่สำคัญต้องมีคุณภาพ
8. คู่มือครูในการจัดการซึ่งเนื้อหาที่บรรจุไว้จะต้องครอบคลุมเพื่อครูจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียน อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้
9. การจัดทำคู่มือนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนปฏิบัติตนได้ถูกระเบียบของโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ ที่ถูกต้อง
10. การจัดห้องศูนย์ควบคุมการเรียนการสอนทางวิชาการจะเป็นห้องศูนย์กลางที่อำนวยความสะดวกในด้านการเรียนการสอน

จูไรรัตน์ เอิบกมล (2544 : 25) ได้ให้ทัศนะการจัดการเรียนการสอนว่าประกอบไปด้วย การจัดตารางสอน การทำแผนการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดชั้นเรียน และการสอนซ่อมเสริม การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

สุชีพ พุทธิพันธ์พิศุทธิ์ (2545 : 20) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนว่าประกอบด้วย การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้อง การจัดกลุ่มการเรียน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่องานวิชาการ การจัดทำ และใช้แผนการสอน และการส่งเสริมการผลิตและใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน

ธวัช ดารารัตน์ (2548 : 20) ได้ให้ทัศนะกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. การจัดชั้นเรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
2. การจัดตารางสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม
3. การจัดครูเข้าสอนตามความเชี่ยวชาญและภาระงาน
4. การดำเนินการเรียนการสอนตามตารางสอนที่กำหนด
5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การสอนซ่อมเสริม การแข่งขัน

ทักษะต่าง ๆ

6. การจัดและบริการวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนการสอน

จากที่นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าขอบข่ายของกิจกรรมเรียนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การจัดทำแผนการเรียนของนักเรียน ได้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
2. การจัดชั้นเรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
3. การจัดตารางสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม
4. การจัดครูเข้าสอนตามสาระการเรียนรู้หรือประจำวิชา โดยคำนึงถึงความรู้และความสามารถของครูเป็นสำคัญ
5. ดำเนินการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. การสอนซ่อมเสริมอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยเหลือเด็กอ่อนและเสริมเด็กเก่ง
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางวิชาการ
8. ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อ ผลิตและพัฒนาสื่อการสอนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ
9. การจัดและบริการวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนการสอนอย่าง

เพียงพอ

การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของครูเป็นการเพิ่มพูนทักษะความชำนาญการส่งเสริมให้ครูนำวิธีการสอนและ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิควิธีการและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทำให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

กิติมา ปรีดีคิลก (2532 : 104 อ้างถึงใน เพียรพันธ์ กิจพาณิชย์เจริญ. 2552 : 95) กล่าวว่า การพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษาหรือการบริหาร โรงเรียน เพราะปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ในด้านการศึกษาที่เช่นเดียวกัน เช่น หลักสูตร เนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยี ใหม่ๆทางการศึกษาได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนา สิ่งเหล่านี้ให้ทันกับวิทยาการต่างๆที่ก้าวหน้า ผู้บริหารในฐานะที่ต้องรับผิดชอบโรงเรียนจึงต้อง พิจารณาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาสามารถจัดทำได้หลายรูปแบบตาม บริบทของโรงเรียน ซึ่งต้องจัดให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 24 ได้กำหนดการจัดกระบวนการ เรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน. 2546 : 13)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของ ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่างอย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญยิ่งเพราะสภาพสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และสถานการณ์รอบตัวเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน

การวัดผลและประเมินผลการเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นกระบวนการตรวจสอบนักเรียนได้ถึงจุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรต้องการมาน้อยเพียงใด ดังนั้นผู้บริหารหรือครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผล รวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังและการวัดผลเป็นสิ่งที่ต้องทำตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสและจุดมุ่งหมายของการวัดผลยังไม่เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการวัดผล

สำหรับความหมายของการวัดผลและประเมินผลนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สมนึก ภัททิยนิ (2541 : 3) ได้ให้ทัศนะของการวัดผล หมายถึง กระบวนการหาปริมาณความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมความต้องการอันสืบเนื่องมาจากการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัดผลจากการวัดจะออกมาเป็นคะแนนหรือข้อมูล ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ราชัย จันทรหวัทน (2547 : 78) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลว่าเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนและครูได้ทราบว่า การเรียนการสอนได้ผลมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่ ผลจากการวัดเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ครูได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น อันเป็นหัวใจที่สำคัญของการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้บริหารได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการตรวจสอบ ปรับปรุงพัฒนาการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

พิเชษฐ คงปัทมา (2544 : 40) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินใจ การวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่ต้องการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยอาศัยความยุติธรรมเป็นพื้นฐานและประสิทธิภาพของกระบวนการวัด

วนิดา แก้วรักษ์ (2544 : 68) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่แปรคุณค่าให้ออกมาเป็นจำนวนหรือปริมาณ โดยเครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบ่งชี้รายละเอียดในสิ่งที่วัดว่ามีจำนวนหรือปริมาณเท่าใดแล้วนำมาวินิจฉัยหรือตีค่าโดยอาศัย หลักเกณฑ์ที่มีความยุติธรรมของผู้ประเมิน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 228 – 229) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งข้อมูลที่จะเป็น ประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและผู้เรียนเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

วินิจ สัจตะบุตร (2547 : 21) ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้ การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการ ตรวจสอบว่านักเรียนได้ถึงจุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ควรมีการปรับปรุง ในเรื่องใดการวัดต่างจากการประเมินในแง่ที่ว่า การวัดเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขที่ได้ จากการวัดนั้น ส่วนการประเมินเป็นการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าในสิ่งที่วัดได้ ผู้บริหารและ ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผล รวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่าง จริงจัง

สำเร็จ แสงทัน (2548 : 25) ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้ การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการ ที่ครูปฏิบัติกับนักเรียน เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ความสามารถเพียงใดโดยมี วิธีการอย่างเป็นระบบ

ในการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียน เพื่อการขับเคลื่อนหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล ซึ่งถือเป็น เครื่องมือที่สำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนอีกทางหนึ่ง โดยกระทรวงศึกษาธิการมีจุดมุ่งหมายของการ วัดและประเมินผล 2 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 13-20)

1. การประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) เป็นการประเมินเพื่อให้รู้ จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เป็นการประเมิน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยครูพิจารณาจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอด ระยะเวลาในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อที่จะดูว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดเน้นเพียงใด หรือ เป้าหมายการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ถ้ายังไม่บรรลุ ครูผู้สอนต้องเป็นผู้เข้าช่วยเหลือ แนะนำหรือ หาแนวทางในการให้การช่วยเหลือผู้เรียน อาจให้กิจกรรมใหม่หรือใช้สื่อการเรียนรู้ใหม่ จนผู้เรียน บรรลุตามจุดเน้นหรือเป้าหมายของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การประเมินลักษณะนี้จะเป็นการให้

ข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เรียนตลอดเวลาเพื่อช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูผู้สอนและวางแผนการพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา

1.2 การประเมินตนเองเพื่อการเรียนรู้ (Assessment as Learning) การประเมินผลมิใช่ภาระหน้าที่ของครูผู้สอนเพียงผู้เดียว แต่การประเมินผลที่ดีผู้เรียนควรเป็นผู้ประเมินตนเอง เพราะผู้เรียนย่อมรู้ดีว่าตนเองกำลังเรียนรู้อะไรและรู้ว่าตนเองรู้อะไรไปบ้างแล้ว หรือรู้ว่าอะไรที่ตนเองยังไม่รู้และยังไม่มีความสามารถอะไร ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถที่จะปรับวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะกับตนเองเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนกำหนดให้ การประเมินผลในลักษณะนี้จะต้องมีการวัดและประเมินอยู่ตลอดเวลาที่จัดการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนจะต้องจัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นระยะในระหว่างที่จัดการเรียนรู้ เพื่อคอยช่วยเหลือแก้ไขให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการวัดและประเมินผลไปพร้อมๆกัน เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปตัดสินใจและแก้ปัญหาในการเรียนอันจะนำไปสู่ทักษะการตรวจสอบตนเองต่อไป

2. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Assessment) เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้โดยรวมของผู้เรียน เช่น เมื่อจบบทเรียน จบหน่วยการเรียนรู้ หรือจบรายวิชา ก็มีความสำคัญเพื่อสรุปว่าผู้เรียนมีความสามารถ ทักษะหรือคุณลักษณะตามจุดเน้นหรือเป้าหมายของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งระดับการวัดผลและประเมินผลไว้เป็น 4 ระดับ ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 31-35)

1. การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียนในรายวิชา/กิจกรรมที่สอน ในการประเมินเพื่อการพัฒนา ครูผู้สอนจะประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตลอดเวลาที่จัดกิจกรรมเพื่อดูว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดเน้น หรือมีแนวโน้มว่าจะบรรลุตามจุดเน้นเพียงใด หากคุณภาพผู้เรียนยังไม่ได้ถึงตามจุดเน้น ครูผู้สอนต้องทำการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง

2. การประเมินระดับสถานศึกษา

เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับจุดเน้นหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาในด้านใด สถานศึกษาต้องตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาได้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของแต่ละสถานศึกษา ในการนำข้อมูลและสารสนเทศมาปรับปรุงนโยบาย หลักสูตรสถานศึกษา โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนภายในเขตพื้นที่การศึกษา โดยดำเนินการประเมินคุณภาพของผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งจัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. การประเมินระดับชาติ

เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยทำการประเมินผู้เรียนทุกคนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากแนวคิดของเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน พอสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนา เป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้ทราบว่าการเรียนการสอนได้ผลมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่ โดยเครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบ่งชี้รายละเอียดในสิ่งที่วัดว่ามีจำนวนหรือปริมาณเท่าใดแล้วนำมาวินิจฉัยหรือตีค่าโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่มีความยุติธรรมของผู้ประเมิน โดยมีจุดมุ่งหมายในการวัดผลและประเมินผล 2 ประการ คือ ประเมินผลเพื่อการพัฒนาและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน และแบ่งระดับการวัดผลและประเมินผลเป็น 4 ระดับ ได้แก่ การประเมินระดับชั้นเรียน การประเมินระดับสถานศึกษา การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการประเมินระดับประเทศ

สำหรับงานทะเบียนนักเรียน มีผู้ให้ความหมาย และแบ่งขอบข่ายไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 222-223) กล่าวว่าไว้ว่างานของฝ่ายทะเบียนเป็นงานที่ส่งเสริมด้านวิชาการ และเป็นงานที่ทำให้ระบบการจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินลุล่วงด้วยดี งานฝ่ายทะเบียนจะมีขอบข่ายตั้งแต่การประชาสัมพันธ์รับสมัครนักเรียนและให้ความสะดวกในระหว่างที่ศึกษาอยู่ งานทะเบียนครอบคลุมภารกิจดังนี้

1. การดำเนินการเกี่ยวกับการรับนักเรียน การตรวจสอบหลักฐานการรับสมัคร
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนของนักเรียน การลงทะเบียน การเพิ่มและการลดวิชาเรียน
3. การทำหลักฐานของนักเรียน เช่น ทะเบียนประวัติ บัตรประจำตัวนักเรียน
4. ตรวจสอบเกี่ยวกับการเรียนและการสอบของนักเรียน
5. รับผลการลงทะเบียนและบันทึกผลการเรียน
6. การให้บริการเกี่ยวกับการออกหลักฐานในการเรียน

ดังนั้น หน้าที่ของผู้บริหารในด้านการวัดผลประเมินผลคือการส่งเสริมให้ครูรู้จักหลักการและวิธีการวัดผลประเมินผล ตัวผู้บริหารต้องมีความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน และแนวปฏิบัติการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา

การแนะแนวการศึกษา

การแนะแนวเป็นการบริการที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักและเข้าใจโลกรอบตัว ด้วยกระบวนการ กลวิธี และเครื่องมือต่างๆ เพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกวิธีการที่จะเผชิญปัญหาและเลือกวิธีการแก้ปัญหา และปรับตัวได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม ฉลาดรอบคอบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และทำประโยชน์ให้กับสังคมได้เป็นอย่างดี มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการแนะแนวการศึกษา ดังนี้

สนั่น มีสัจธรรม (2540 : 623) ให้ความหมายไว้ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักสภาพแวดล้อม และสามารถเลือกตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2544 : 8) ได้กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึงกระบวนการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกของการศึกษา โอกาสที่จะทราบถึงแนวทางหรือแนวโน้มทางการศึกษา โอกาสทางการศึกษาในอนาคต ความต่อเนื่องของการอาชีพ เป็นผลมาจากการเลือกแนวทางการศึกษาได้เหมาะสมกับความถนัด และความสามารถทางสติปัญญาของตน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความล้มเหลวหรือข้อผิดพลาดในการวางแผนทางและจุดประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาในอนาคต

จากคำจำกัดความเกี่ยวกับ การแนะแนวการศึกษา ที่มีผู้นิยามไว้นั้น พอสรุปได้ว่าการแนะแนวการศึกษา เป็นกระบวนการส่งเสริม ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียน มุ่งหวังให้นักเรียนพัฒนาการเรียนของตนเต็มศักยภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามความสามารถของตน มีโอกาสแสวงหาความรู้ และสามารถวางแผนการศึกษาในอนาคตได้

เพื่อพัฒนาคนให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพื่อให้กระบวนการแนะแนวการศึกษาในโรงเรียนดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหา สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของผู้รับการแนะแนวอย่างแท้จริงจึงต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1. จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน
 2. ดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา
 3. ติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษา
- ในสถานศึกษา
4. ประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาหรือเครือข่ายการแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา

การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

เครื่องมือที่จะสามารถตรวจสอบว่าการบริหารงานวิชาการบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ คือการประเมินผลการจัดการงานวิชาการซึ่งมีผู้ให้ข้อคิดไว้ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2543 : 11) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่นำเอาผลซึ่งได้จากการวัดนั้นมาตีคุณค่าตามระดับของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่า เก่ง ปานกลาง อ่อน หรือสูง ต่ำ เพียงใด เป็นกระบวนการในการตรวจสอบหรือการพิจารณา คุณลักษณะของสิ่งใดหรือกิจกรรมใดๆ เพื่อกำหนดคุณค่าคุณภาพความถูกต้องเหมาะสม โดยอาศัยเกณฑ์เป็นหลัก หรือกล่าวอย่างสรุปได้ว่าการประเมินคือการพิจารณากำหนดคุณค่าของสิ่งของต่างๆ ตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง

วิโรจน์ สารัตนะ (2542 : 236) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า เป็นการวัดผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริง เพื่อเอาผลนั้นไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้จากคู่มือการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2539 ของกรมสามัญศึกษา ที่ได้กำหนดรายละเอียดในการบริหารงานวิชาการ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการและหลักการในการประเมินผลงานวิชาการ ในเอกสารคู่มือผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการประเมินผลงานวิชาการ กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวของการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้
2. เพื่อทราบปัญหา และแก้ปัญหาข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข
3. เพื่อปรับปรุงงานให้ดียิ่งขึ้น
4. เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นต่างๆจากผู้ร่วมงาน
5. เพื่อเป็นการเตรียมรายงานปฏิบัติงานในครั้งต่อไป ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีการประเมินผลงาน มีดังนี้

1. การออกแบบสอบถาม
2. การเขียนรายงาน
3. การบันทึกเหตุการณ์สำคัญ
4. การอภิปรายฟังความคิดเห็น
5. การเปรียบเทียบผลงานของบุคลากร
6. ศึกษาผลงานที่ปรากฏ
7. การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
8. การตั้งผู้รับฟังความคิดเห็นผู้ร่วมงาน
9. การจัดประชุมสัมมนาสรุปผลงานประจำปี

จากคำจำกัดความหลักการประเมินการจัดการงานวิชาการ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ยึดจุดมุ่งหมายของงานที่วางไว้ เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลงาน ว่างานที่ทำนั้น ได้ผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่
2. ต้องทราบข้อมูลพื้นฐานของสิ่งที่จะประเมินเสียก่อน เพื่อจะได้สามารถเปรียบเทียบกับ การประเมินผลครั้งหลังๆว่าเป็นอย่างไร
3. ทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมือ เพื่อจะได้สิ่งที่เป็นจริงๆ โดยต้องทำความเข้าใจว่า เป็นการประเมินผลเพื่อปรับปรุงงาน มิใช่การจับผิด
4. จับแนวการประเมินผลว่าเป็นอย่างไร และต้องมีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ร่วม ประเมิน
5. การประเมินผลควรทำเป็นระยะๆติดต่อกันไป เพื่อจะได้เห็นแนวโน้มและความ เปลี่ยนแปลงในงานต่างๆ
6. ใช้ผลของการประเมินเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขงานให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การประเมินผลงานวิชาการ เป็นการประเมินผลงานในด้านวิชาการเป็นระยะ การตรวจสอบหลักฐานการดำเนินงานวิชาการ การวิเคราะห์และประเมินผลงานวิชาการ เพื่อเป็น การปรับปรุงงานวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทัศนพล ตุมรสุนทร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาทั้งหมดมีการปฏิบัติงานวิชาการครบทั้ง 7 ด้าน ดังนี้ มีการปฏิบัติงานวิชาการระดับ มาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนอีก 5 ด้าน มีการปฏิบัติระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ด้านการประชุมอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการและด้าน ห้องสมุด ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการจากสาเหตุสำคัญ ๆ ดังนี้ ครูผู้สอนไม่เข้าใจหลักสูตร ที่เปลี่ยนแปลง ครูส่วนใหญ่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้ทันสมัย ขาดแคลนครูที่มี ทักษะเฉพาะทาง งบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนมีจำกัด ครูผู้สอนยังไม่เข้าใจวิธีการ วัดผลและประเมินผลดีพอ ครูไม่ยอมรับผู้นิเทศในหน่วยงานเดียวกัน และครูได้รับการจัดประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการน้อยและไม่ทั่วถึง

สมแพน จำปาหวาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า มีสภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านห้องสมุดด้านนิเทศ ภายในงานวิชาการ และด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ปัญหาใน การบริหารงานทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับมาก โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีสภาพการบริหารงาน วิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอให้โรงเรียนเน้น ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ธีรพัฒน์ ภาณี (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูวิชาการ พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนครูวิชาการมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ส่วนด้านงานห้องสมุดอยู่ในระดับปานกลาง และผู้บริหารและครูวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ส่วนด้านงานห้องสมุดอยู่ในระดับปานกลาง และผู้บริหารและครูวิชาการ มีความคิดเห็น ต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมแตกต่างกัน 4 ด้าน คือด้านการเรียนการสอน ด้านงานวัสดุ ประกอบหลักสูตรและสื่อ ด้านงานวัดผลและประเมินผล ด้านงานนิเทศภายใน ส่วนด้านอื่น

นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหาร และครูวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการไม่แตกต่างกัน 6 ด้าน ส่วนด้านงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อแตกต่างกัน และ เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน ผู้บริหารและครูวิชาการที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมแตกต่างกัน

สุชีพ พงศ์พันธ์พิศุทธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงาน วิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาและส่งเสริมวิชาการ มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย สภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตสื่อประกอบการเรียน การสอน และด้านการพัฒนาและส่งเสริมวิชาการ อยู่ในน้อย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน ผู้บริหารและครู ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

อคุศลย์ ก้อนคำใหญ่ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ในขอบเขตการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการนิเทศงาน วิชาการ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการวัดและประเมินผลและงานทะเบียน นักเรียน ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระดับที่มีการปฏิบัติมาก ได้แก่ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนนักเรียน และด้านการประเมิน การจัดการงานวิชาการ ส่วนด้านที่เหลือ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมี ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผนงานวิชาการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ประยูร เจริญวรรณ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่พยากรณ์ การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอลานสกา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอ ลานสกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้าน คืองานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายในและงานอบรมทางวิชาการ อยู่ในระดับมากเช่นกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

แอกที (Agthe. 1980 : 3076 – 3077) ได้วิจัยเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทและหน้าที่ของ ครูใหญ่ และครูในงานวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าครูใหญ่และครูยอมรับว่า งานปรับปรุงการเรียน การสอนต้องทำเป็นคณะ โดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน โดยครูใหญ่นั้นทำหน้าที่ บริหารงานอื่น ๆ มากเกินไปควรให้ความสำคัญในการนิเทศการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และยอมรับว่า โครงการสอนของอำเภอ มีอิทธิพลต่อการใช้หลักสูตรในโรงเรียน รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยี มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่จะเป็นที่สั่งการมาเป็นผู้ประสานงานและมีการ ทำงานเป็นคณะมากขึ้น

เวลส์ (Wells. 1978 : 2333 – A) ได้ศึกษาเรื่อง งานในความรับผิดชอบที่สำคัญของ ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐ โคโรราโดสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่เห็นว่างาน ในหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนซึ่งหมายถึงงานวิชาการนั้น ครูใหญ่ควรใช้เวลา ให้มาก

แมกทอกซ์ (Mattox. 1978 : 6061 – A) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการในการปฏิบัติงาน ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา พบว่าความต้องการที่อยู่ใน ระดับมาก คือ ความต้องการที่จะมีความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการ ประเมินผล และต้องการปรับปรุงการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

วิลเลียมส์ (Williams. 1972 : บทคัดย่อ, อ้างถึงใน บัวลอย บุตร โสภา. 2553 : 47) ได้ ทำการวิจัยเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการมัธยมศึกษาในรัฐ อินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ส่วนมาก ใช้เวลาในการประเมินผลและการปรับปรุงการสอนน้อย และมักจะมอบหมาย ความรับผิดชอบในการประเมินผลและการปรับปรุงการสอนให้กับหัวหน้าหมวดวิชา การเยี่ยม ห้องเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการมีน้อยในโรงเรียนขนาดใหญ่ ผู้บริหาร โรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการจะใช้เวลาในการปรับปรุงการสอนน้อยลง

ฟลอรัส (Flores. 1998) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนที่มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและการรับรู้ของครูเกี่ยวกับผลกระทบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่มีต่อการพัฒนาโรงเรียนที่มีต่อการศึกษาในโครงการทดลองใช้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนของรัฐในด้าน 1) ด้านวางแผนและการตัดสินใจ 2) การบริหารงบประมาณ 3) การพัฒนาหลักสูตร 4) การบริหารงานบุคคล และ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมของโรงเรียน นอกจากนี้ยังศึกษาการรับรู้ของครูและครูใหญ่ว่ามีผลต่อการปรับปรุงหรือพัฒนาโรงเรียนให้ดีขึ้นหรือไม่ วิธีศึกษามี 2 วิธีคือ วิธีแรกเป็นการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มครูและครูใหญ่ของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่าและครูใหญ่ของเชื่อว่า การบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลดีต่อโรงเรียนจริง วิธีศึกษาวิธีที่ 2 เลือกครูใหญ่ 2 คน จากโรงเรียนที่มีครูให้ความร่วมมือมากที่สุด และเลือกครูใหญ่อีก 2 คน จากโรงเรียนที่มีครูให้ความร่วมมือน้อยที่สุด มาสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ครูใหญ่มีความเห็นข้อค้นพบจากการสำรวจความคิดเห็นตามวิธีแรก 2) ความร่วมมือของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลาง 3) ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลางให้ความร่วมมือมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 4) เหตุผลหลักที่ครูไม่ให้ความร่วมมือในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ เวลาไม่เพียงพอ 5) การรับรู้ของครูใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และไม่ว่าการบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะมีผลอย่างไรก็ตาม จะมีครูกลุ่มหนึ่งที่ไม่ให้ความร่วมมือเสมอ 6) การฝึกอบรมครูให้รู้จักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสำคัญและเรื่องที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเข้าฝึกอบรม ได้แก่ การวางแผนและการตัดสินใจ 7) ครูและครูใหญ่ให้คะแนนการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในระดับ B สูงกว่า

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานบริหารวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า การดำเนินการบริหารวิชาการให้สัมฤทธิ์ผล มีหลายปัจจัยมาเกี่ยวข้องซึ่งในแต่ละองค์ประกอบนั้นผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการพัฒนาจัดระบบการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม เพราะในการบริหารจัดการงานวิชาการของโรงเรียนต่าง ๆ นั้นเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องอาศัยแนวทางและวิธีการหลากหลายในการบริหารอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งลักษณะงานมีทั้งที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่ และสภาพการให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ของงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งบุคคลที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสม มีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย สามารถพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนให้ดำเนินไปได้ อย่างมีคุณภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนในอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 298 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 35 คน และครูจำนวน 263 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากร ดังปรากฏในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรผู้บริหารและครู จำแนกตามโรงเรียน

ที่	โรงเรียน	จำนวนประชากร		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
1	นางรอง	5	103	108
2	นางรองพิทยาคม	5	39	44
3	ถนนหักพิทยาคม	5	19	24
4	พิมพ์รัฐประชาสรรค์	5	28	33
5	สิงห์พิทยาคม	5	37	42
6	ทุ่งแสงทองพิทยาคม	5	22	27
7	เหลื่องพนาพิทยาคม	5	15	20
	รวม	35	263	298

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ที่	ขนาดโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
1	โรงเรียนขนาดเล็ก	10	34	44
2	โรงเรียนขนาดกลาง	20	126	146
3	โรงเรียนขนาดใหญ่	5	103	108
	รวม	35	263	298

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามจะเป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

คะแนน	ความหมาย
5	มีการปฏิบัติมากที่สุด
4	มีการปฏิบัติมาก
3	มีการปฏิบัติปานกลาง
2	มีการปฏิบัติน้อย
1	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความและรายงานวิจัยด้านทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานบริหารวิชาการในโรงเรียน เพื่อนำไปจัดทำแบบสอบถาม

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้กับผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

2.3 นำเสนอร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ เพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุมและตรงกับสภาพจริง เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ

2.3.1 นายสัญญา เสาวกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตาเหล็ง อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษา เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

2.3.2 นายบุญหนา อินทร์สีลา ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญวิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.3.3 นางสาวสำรวม คงสืบชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านประดอง อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษา เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารและครูโรงเรียนชำนาญวิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และโรงเรียนเมืองโพธิ์ชัยวิทยาคม อำเภอนอก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.6 นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ซึ่งพิจารณาคัดเลือกค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์ ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 50 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.844 ถึง 19.751

2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9130

2.8 นำแบบสอบถามมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้นำหนังสือราชการจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 แจ้งโรงเรียนในอำเภอนางรอง เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับกำหนดวันรับแบบสอบถามกลับคืน

3. ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยตนเองและกรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยติดตามด้วยตนเองจนครบผลปรากฏว่าได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
 3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
 4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
 5. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
- เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง
6. การศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดขอบเขต ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีการปฏิบัติในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

7. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้ค่าที (Independent Samples t-test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

8. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ One-Way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe')

9. วิเคราะห์ข้อมูลข้อคำถามแบบปลายเปิด โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลหรือคะแนน
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังสูตรต่อไปนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤติเป็นรายข้อตามวิธีการของ t-test โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 94)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{N}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติรายข้อ
	X_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	X_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำที่นำมาวิเคราะห์

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96 - 98)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	จำนวนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้ค่าที (Independent Sample t-test) ดังสูตรต่อไปนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 322)

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t
X_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
X_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
N_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน โดยใช้ค่าเอฟ (F – test) ดังสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 116)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าสถิติ
เมื่อ MS_b	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
เมื่อ MS_w	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ดังสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 346)

$$CV_d = \sqrt{(K-1)(F^*)(MS_{within})(2/n)}$$

เมื่อ	CV_d	แทน	ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่
เมื่อ	K	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
เมื่อ	F^*	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
เมื่อ	MS_{within}	แทน	ค่า Mean Square within Group
เมื่อ	n	แทน	จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำมาเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ มีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาด ของโรงเรียน

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	298	100.00
1. สถานภาพตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหาร	35	11.74
1.2 ครู	263	88.26
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	104	34.90
2.2 10 – 20 ปี	132	44.29
2.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	62	20.81
3. ขนาดของโรงเรียน		
3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก	44	14.76
3.2 โรงเรียนขนาดกลาง	146	49.00
3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่	108	36.24

จากตาราง 3 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง เป็นผู้บริหาร จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.74 และเป็นครู จำนวน 263 คน คิดเป็น ร้อยละ 88.26 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 – 20 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 44.29 เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา คือ ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่
จำนวน 108 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.24

ตอนที่ 2 ศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปรากฏผล
ดังตาราง 4 - 7

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
อำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.11	0.45	มาก	7
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.36	0.33	มาก	2
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.23	0.35	มาก	3
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	4.19	0.44	มาก	4
5	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงาน ทะเบียนนักเรียน	4.43	0.37	มาก	1
6	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.15	0.49	มาก	6
7	ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ	4.16	0.47	มาก	5
	รวมเฉลี่ย	4.23	0.28	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 32 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$)
รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ
ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.11$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
อำเภอหนองสูง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกเป็นรายชื่อในแต่ละด้าน

ข้อ	ประเด็นการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
	ด้านการวางแผนงานวิชาการ				
1	มีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการในโรงเรียน	4.18	0.55	มาก	4
2	จัดทำแผนกลยุทธ์งานวิชาการ	3.83	0.71	มาก	8
3	ทำแผนปฏิบัติการบริหารงานวิชาการและมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร	3.96	0.73	มาก	6
4	มีคณะกรรมการวิชาการรับผิดชอบปฏิบัติตามแผนงาน	4.54	0.54	มากที่สุด	1
5	จัดทำรายละเอียดของงานวิชาการได้อย่างชัดเจน	4.20	0.58	มาก	3
6	จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการทุกปีการศึกษา	4.21	0.56	มาก	2
7	มีเอกสารคู่มือครูและคู่มือนักเรียนทุกปีการศึกษา	3.97	0.88	มาก	5
8	กำกับ ติดตามการดำเนินการตามแผนงานวิชาการและนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการ	3.95	0.72	มาก	7
	ด้านการดำเนินงานวิชาการ				
9	จัดทำหลักสูตร โรงเรียน หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.41	0.64	มาก	2
10	มีการนิเทศภายใน โดยมีการกำกับ และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	4.39	0.67	มาก	4
11	จัดกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจ	3.77	0.70	มาก	6
12	จัดตารางสอนรวม ตารางสอนรายบุคคล และตารางการใช้ห้องเรียนอย่างครบถ้วน	4.74	0.51	มากที่สุด	1
13	มีแนวปฏิบัติและปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนตามตารางสอนที่เหมาะสม และสม่ำเสมอ	4.74	0.55	มากที่สุด	1
14	มีแนวปฏิบัติและปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนแทนที่เหมาะสม และสม่ำเสมอ	4.40	0.73	มาก	3
15	นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ	4.09	0.54	มาก	5

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
16	จัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครู	4.29	0.46	มาก	4
17	มีแผนการจัดการเรียนรู้ของครูครบทุกรายวิชา และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างสม่ำเสมอและตรวจสอบได้	4.14	0.63	มาก	5
18	ส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียน	4.32	0.51	มาก	2
19	จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้	4.57	0.56	มากที่สุด	1
20	จัดหา จัดทำสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้	3.98	0.70	มาก	7
21	ดำเนินการสอนซ่อมเสริมตามแนวปฏิบัติ และนำผลการสอนซ่อมเสริมมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการสอน	4.03	0.75	มาก	6
22	จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตาม โครงสร้างของหลักสูตร	4.30	0.52	มาก	3
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ					
23	จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาการ ให้แก่นักเรียน	4.29	0.57	มาก	4
24	ให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผนปฏิบัติ และแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้	3.94	0.75	มาก	7
25	ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้รับการพัฒนาทางด้านวิชาการทุกปีอย่างต่อเนื่อง	4.47	0.56	มาก	1
26	สำรวจความต้องการของครูในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	3.97	0.73	มาก	6
27	มีการจัดบรรยากาศทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	4.30	0.47	มาก	3
28	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.31	0.57	มาก	2
29	ส่งเสริมให้ครูใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.06	0.63	มาก	5

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน				
30	มีระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน	4.50	0.51	มาก	3
31	สร้างเครื่องมือในการวัดผลที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ครบทุกรายวิชา	4.44	0.62	มาก	4
32	จัดเก็บเอกสารวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระเบียบและสะดวกในการใช้งาน	4.51	0.63	มากที่สุด	2
33	มีหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน	4.38	0.74	มาก	5
34	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเหมาะสม	4.19	0.51	มาก	7
35	มีทะเบียนนักเรียนหรือหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนที่ครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน	4.66	0.62	มากที่สุด	1
36	มีการจัดเก็บรักษาหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.36	0.76	มาก	6
	ด้านการแนะแนวการศึกษา				
37	กำหนดขอบข่ายและแนวปฏิบัติงานแนะแนวอย่างชัดเจน	4.23	0.51	มาก	2
38	จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียน	4.20	0.67	มาก	3
39	จัดระบบการแนะแนวเชื่อมโยงกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.20	0.71	มาก	3
40	จัดให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาส่งเสริมนักเรียน	4.28	0.60	มาก	1
41	ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว	4.03	0.54	มาก	5
42	ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวกับโรงเรียนในเครือข่าย	3.97	0.84	มาก	6
43	ประเมินผลงานแนะแนวและนำไปปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.15	0.73	มาก	4

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
44	ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ กำหนดแนวปฏิบัติการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ อย่างชัดเจน	4.27	0.65	มาก	2
45	ประเมินผลด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ทุกภาคเรียน	4.40	0.63	มาก	1
46	ประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ โดยมีหลักฐาน ที่ชัดเจนและตรวจสอบได้	4.18	0.70	มาก	3
47	ประเมินผลการดำเนินงานวิชาการในระดับหน่วยย่อย ภายในโรงเรียน	4.00	0.66	มาก	7
48	ประเมินผลและจัดการความรู้ในรูปแบบของ คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากโรงเรียน	4.16	0.47	มาก	4
49	ตรวจสอบหลักฐานการดำเนินงานด้านวิชาการ เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	4.05	0.76	มาก	5
50	วิเคราะห์ผลการประเมินและนำผลการวิเคราะห์ ไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ	4.04	0.57	มาก	6
	รวมเฉลี่ย	4.23	0.28	มาก	-

จากตาราง 5 พบว่าผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง จำแนก เป็นรายชื่อในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการวางแผนงานวิชาการ พบว่าข้อ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 มีคณะกรรมการวิชาการรับผิดชอบปฏิบัติตาม แผนงาน ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมาคือข้อ 6 จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการทุกปีการศึกษา ($\bar{X} = 4.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2 จัดทำแผนกลยุทธ์งานวิชาการ ($\bar{X} = 3.83$)

ด้านการดำเนินงานวิชาการ พบว่าข้อ 12 และ 13 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 12 จัดตารางสอนรวม ตารางสอนรายบุคคล และตารางการใช้ห้องเรียนอย่างครบถ้วน และ ข้อ 13 มีแนวปฏิบัติและปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอน ตามตารางสอนที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมาคือข้อ 9 จัดทำหลักสูตรโรงเรียน หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 11 จัดกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ ความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 3.77$)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าข้อ 19 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 19 จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือข้อ 18 ส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรโรงเรียน ($\bar{X} = 4.32$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 20 จัดหาจัดทำสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้ ($\bar{X} = 3.98$)

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 25 ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้รับการพัฒนาทางด้านวิชาการทุกปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ ข้อ 28 ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.25$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 24 ให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติและแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.94$)

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน พบว่า ข้อ 32 และ ข้อ 35 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 35 มีทะเบียนนักเรียนหรือหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนที่ครบถ้วนถูกต้อง ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมาคือข้อ 32 จัดเก็บเอกสารวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระเบียบ และสะดวกในการใช้งาน ($\bar{X} = 4.51$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 34 มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.19$)

ด้านการแนะแนวการศึกษา พบว่าข้อ 40 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 40 จัดให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ ข้อ 37 กำหนดขอบข่ายและแนวปฏิบัติงานแนะแนวอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.23$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 42 ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวกับโรงเรียนในเครือข่าย ($\bar{X} = 3.97$)

ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ พบว่าข้อ 45 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 45 ประเมินผลด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือข้อ 44 กำหนดแนวปฏิบัติ การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 47 ประเมินผลการดำเนินงานวิชาการในระดับหน่วยย่อยภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.00$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอหนอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวนสถานภาพตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงาน	ผู้บริหาร				ครู			
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.10	0.46	มาก	6	4.11	0.44	มาก	6
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.41	0.36	มาก	1	4.36	0.33	มาก	2
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.38	มาก	4	4.22	0.35	มาก	3
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม	4.37	0.45	มาก	2	4.17	0.44	มาก	4
5	ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.36	0.41	มาก	3	4.44	0.37	มาก	1
6	การเรียนและงานทะเบียน นักเรียน	4.11	0.53	มาก	5	4.16	0.49	มาก	5
7	ด้านการประเมินผลการ ดำเนินงานวิชาการ	4.10	0.51	มาก	6	4.17	0.46	มาก	4
	รวมเฉลี่ย	4.25	0.32	มาก		4.23	0.27	มาก	

จากตาราง 6 พบว่าผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ และ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.10$)

ครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.10$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอหนองสูง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประเภทการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน

ด้าน	น้อยกว่า 10 ปี						10 - 20 ปี						มากกว่า 20 ปีขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ		
1	4.12	0.39	มาก	5	4.12	0.46	มาก	7	4.07	0.49	มาก	7	4.07	0.49	มาก	7		
2	4.35	0.32	มาก	2	4.39	0.32	มาก	2	4.33	0.38	มาก	2	4.33	0.38	มาก	2		
3	4.18	0.35	มาก	4	4.25	0.34	มาก	3	4.27	0.37	มาก	3	4.27	0.37	มาก	3		
4	4.19	0.42	มาก	3	4.20	0.45	มาก	4	4.18	0.47	มาก	4	4.18	0.47	มาก	4		
5	4.43	0.37	มาก	1	4.46	0.36	มาก	1	4.40	0.40	มาก	1	4.40	0.40	มาก	1		
6	4.18	0.44	มาก	4	4.15	0.51	มาก	6	4.12	0.54	มาก	5	4.12	0.54	มาก	5		
7	4.19	0.42	มาก	3	4.16	0.48	มาก	3	4.10	0.52	มาก	6	4.10	0.52	มาก	6		
	4.23	0.23	มาก		4.24	0.28	มาก		4.20	0.32	มาก		4.20	0.32	มาก			

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.12$)

ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 - 20 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.39$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.12$)

ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.07$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอหนองสูง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ	โรงเรียนขนาดเล็ก				โรงเรียนขนาดกลาง				โรงเรียนขนาดใหญ่			
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.11	0.35	มาก	5	4.10	0.47	มาก	7	4.11	0.45	มาก	7
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.43	0.36	มาก	1	4.35	0.32	มาก	2	4.35	0.34	มาก	2
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.26	0.37	มาก	2	4.23	0.35	มาก	3	4.23	0.35	มาก	4
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม	4.15	0.45	มาก	4	4.17	0.43	มาก	4	4.24	0.45	มาก	3
5	ด้านการวัดผลและ	4.43	0.36	มาก	1	4.42	0.38	มาก	1	4.46	0.37	มาก	1
6	ประเมินผลการเรียนและ	4.15	0.43	มาก	4	4.15	0.52	มาก	5	4.15	0.48	มาก	6
7	งานทะเบียนนักเรียน	4.19	0.38	มาก	3	4.14	0.50	มาก	6	4.17	0.45	มาก	5
	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.24	0.23	มาก		4.22	0.28	มาก		4.24	0.29	มาก	
	ด้านการประเมินผลการศึกษา												
	รวมเฉลี่ย	4.24	0.23	มาก		4.22	0.28	มาก		4.24	0.29	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.26$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.11$)

ผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.10$)

ผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.11$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ปรากฏผลดังตาราง 9 - 10

ตาราง 9 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร N = 35		ครู N = 263		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.10	0.46	4.11	0.44	0.143
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.41	0.36	4.36	0.33	0.917
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	4.35	0.38	4.22	0.35	1.961*
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	4.37	0.45	4.17	0.44	2.463*
5	ด้านการวัดผลและประเมินผล การเรียนและงานทะเบียน นักเรียน	4.36	0.41	4.44	0.37	1.273
6	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.11	0.53	4.16	0.49	0.592
7	ด้านการประเมินผลการ ดำเนินงานวิชาการ	4.10	0.51	4.17	0.46	0.752
	รวมเฉลี่ย	4.25	0.32	4.23	0.27	0.490

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ 3 การจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านที่ 4 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน ปรากฏผล ดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ	น้อยกว่า 10 ปี N = 104		10 - 20 ปี N = 132		มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป N = 62		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.12	0.39	4.12	0.46	4.07	0.49	0.315
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.35	0.32	4.39	0.32	4.33	0.38	0.829
3	ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	4.18	0.35	4.25	0.34	4.27	0.37	1.576
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	4.19	0.42	4.20	0.45	4.18	0.47	0.088
5	ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและ งานทะเบียนนักเรียน	4.43	0.37	4.46	0.36	4.40	0.40	0.648
6	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.18	0.44	4.15	0.51	4.12	0.54	0.309
7	ด้านการประเมินผลการ ดำเนินงานวิชาการ	4.19	0.42	4.16	0.48	4.10	0.52	0.695
	รวมเฉลี่ย	4.23	0.23	4.24	0.28	4.20	0.32	0.415

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ประเด็นการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการ	ขนาดเล็ก N = 44		ขนาดกลาง N = 146		ขนาดใหญ่ N = 108		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.11	0.35	4.10	0.47	4.11	0.45	0.097
2	ด้านการดำเนินงานวิชาการ	4.43	0.36	4.35	0.32	4.35	0.34	1.088
3	ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	4.26	0.37	4.23	0.35	4.23	0.35	0.119
4	ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ทางด้านวิชาการ	4.15	0.45	4.17	0.43	4.24	0.45	0.999
5	ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและ งานทะเบียนนักเรียน	4.43	0.36	4.42	0.38	4.46	0.37	0.279
6	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.15	0.43	4.15	0.52	4.15	0.48	0.067
7	ด้านการประเมินผล การดำเนินงานวิชาการ	4.19	0.38	4.14	0.50	4.17	0.45	0.223
	รวมเฉลี่ย	4.24	0.23	4.22	0.28	4.24	0.29	0.197

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 32 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน
บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปรากฏผลดังตาราง 12-18

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนงานวิชาการ ที่ชัดเจน	12	27.91
2. ควรมีคู่มือการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียน	7	16.28
3. ควรวางแผนงานวิชาการที่สามารถปฏิบัติได้จริง และยืดหยุ่นตาม สภาพที่เป็นจริง	8	18.60
4. ควรให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ	7	16.28
5. ควรนำผลการประเมินการวางแผนงานวิชาการ ไปพัฒนาการ วางแผนในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น	9	20.93
รวม	43	100.00

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 27.91 รองลงมา คือ ควรนำผลการประเมินการวางแผนงานวิชาการ ไปพัฒนาการวางแผนในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.93 และควรวางแผนงานวิชาการที่สามารถปฏิบัติได้จริง และยืดหยุ่นตามสภาพ ที่เป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 18.60 ตามลำดับ

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการดำเนินงานวิชาการ

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะกับขนาดโรงเรียนและสภาพของโรงเรียน	5	10.64
2. ควรนำผลการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ	14	29.79
3. ควรมีหลักสูตรรองรับการแยกกลุ่มการเรียนรู้ของนักเรียนที่เลือกเรียนตามความสนใจ	5	10.63
4. ควรมีแนวปฏิบัติในการเข้าสอนแทนอย่างชัดเจน	11	23.40
5. ครูควรมีคาบสอนไม่เกิน 18 คาบ/สัปดาห์	12	25.54
รวม	47	100.00

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรนำผลการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 29.79 รองลงมา คือ ครูควรมีคาบสอนไม่เกิน 18 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.54 และควรมีแนวปฏิบัติในการเข้าสอนแทนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีแนวปฏิบัติในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน	6	12.77
2. ควรส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	13	27.66
3. โรงเรียนควรจัดบรรยากาศให้น่าเรียนและเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้	11	23.40
4. ควรจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลาย	9	19.15
5. ควรมีการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	8	17.02
รวม	47	100.00

จากตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 27.66 รองลงมา คือ โรงเรียนควรจัดบรรยากาศให้น่าเรียนและเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 23.40 และควรจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 19.15 ตามลำดับ

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	11	31.43
2. ควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองด้านวิชาการบ่อยๆ	9	25.71
3. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการด้วยตนเอง	3	8.57
4. ควรให้ครูมีงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 เรื่อง	7	20.00
5. ควรจัดบรรยากาศของโรงเรียนให้เป็นบรรยากาศทางวิชาการ	5	14.29
รวม	35	100.00

จากตาราง 15 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 31.43 รองลงมา คือ ควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองด้านวิชาการบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 25.71 และควรให้ครูมีงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน	15	32.61
2. ควรมีเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่หลากหลายและครอบคลุมทุกสาระการเรียนรู้	8	17.39
3. ควรมีห้องเก็บเอกสารวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนง่ายต่อการค้นหา	6	13.04
4. ควรนำเทคโนโลยีมาจัดเก็บหลักฐานเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน	10	21.74
5. ควรมีหลักเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลที่มีมาตรฐานใช้ร่วมกันได้ทุกโรงเรียน	7	15.22
รวม	46	100.00

จากตาราง 16 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีระเบียบแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.61 รองลงมา คือ ควรนำเทคโนโลยีมาจัดเก็บหลักฐานเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และควรมีเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่หลากหลายและครอบคลุมทุกสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 17.39 ตามลำดับ

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
ด้านการแนะแนวการศึกษา

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดทำหลักสูตรวิชาแนะแนวเข้าในหลักสูตร โรงเรียน	9	23.08
2. ควรเพิ่มเวลาในการแนะแนวอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง	6	15.38
3. ควรประสานความร่วมมือกับชุมชนในการแนะแนวอาชีพ แก่นักเรียน	12	30.77
4. ควรกำหนดขอบข่ายงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้แยกกันอย่างชัดเจน	7	17.95
5. ควรมีการพิจารณากลับกรองสถานศึกษาที่มาขอเข้าแนะแนว เกี่ยวกับการศึกษาค่อให้เหมาะสม	5	12.82
รวม	39	100.00

จากตาราง 17 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรประสาน
ความร่วมมือกับชุมชนในการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมา คือ
ควรจัดทำหลักสูตรวิชาแนะแนวเข้าในหลักสูตร โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และควรกำหนด
ขอบข่ายงานแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้แยกกันอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 17.95
ตามลำดับ

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

ประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรแจ้งวิธีการวัดผลการดำเนินงานวิชาการให้ครูได้ทราบ	7	18.42
2. ควรให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ	12	31.58
3. ควรนำรายงานผลการปฏิบัติการสอนมาทำเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้	5	13.16
4. ควรให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกฝ่ายนอกเหนือจากงานวิชาการ	10	26.31
5. ควรมีเอกสารการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบได้	4	10.53
รวม	38	100.00

จากตาราง 18 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมา คือ ควรให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกฝ่ายนอกเหนือจากงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 26.31 และควรแจ้งวิธีการวัดผลการดำเนินงานวิชาการให้ครูได้ทราบ คิดเป็นร้อยละ 18.42 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารกับครูในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 298 คน กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามจะเป็น ลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงาน บริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถาม ปลายเปิด (Open Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอ นางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยขอหนังสือ ราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำ หนังสือราชการจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 แจ้งโรงเรียน ในสังกัดเพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับกำหนดวันรับแบบสอบถาม กลับคืน โดยผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยตนเองและกรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยติดตามด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อและนำข้อมูลที่ได้ จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ศึกษาข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบ ความเรียงการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยวิเคราะห์ ด้วยค่า t (Independent Samples t -test) และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียนโดยใช้สถิติ One-Way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หากคำร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 สรุปผลได้ดังนี้

1. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรองโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน
3. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ดังนี้

4.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 27.91 รองลงมา คือ ควรนำผลการประเมินการวางแผนงานวิชาการไปพัฒนาการวางแผนในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.93

4.2 ด้านการดำเนินงานวิชาการ ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรนำผลการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 29.79 รองลงมา คือ ครูควรมีคาบสอนไม่เกิน 18 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.54

4.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 27.66 รองลงมา คือ โรงเรียนควรจัดบรรยากาศให้น่าเรียนและเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 23.40

4.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 31.43 รองลงมา คือ ควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองด้านวิชาการบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 25.71

4.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.61 รองลงมา คือ ควรนำเทคโนโลยีมาจัดเก็บหลักฐานเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.74

4.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรประสานความร่วมมือกับชุมชนในการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมา คือ ควรจัดทำหลักสูตรวิชาแนะแนวเข้าในหลักสูตรโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.08

4.7 ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ ประเด็นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมา คือ ควรให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกฝ่ายนอกเหนือจากงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 26.31

อภิปรายผล

จากการศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ทั้ง 7 ด้าน มีประเด็นที่ค้นพบ ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า มีการดำเนินงานโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเนื่องมาจากงานวิชาการนั้นถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร หากโรงเรียนใดมีการดำเนินงานทางวิชาการที่โดดเด่น ก็จะเป็นที่ชื่นชม หาคู่ตาของผู้บริหารและครู จะได้รับความสนใจและความศรัทธาจากประชาชนและผู้ปกครองนักเรียน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคน จำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก โดยมุ่งหวังให้ประโยชน์กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่กำหนดไว้ และเพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชีพ พงษ์พันธ์พิศุทธิ์ (2545 : 16) ที่ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน เนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการในด้านการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของโรงเรียน ในการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ รวมถึงงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ สอองค์ จงสวัสดิ์พัฒนา (2546 : 44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นงานหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาของโรงเรียนงานวิชาการ ถือได้ว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นงานหลักของโรงเรียนทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานของครู ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการประเมินแล้วนับว่าเป็นดัชนีที่แสดงความสำเร็จของการจัดการศึกษาภายใต้การบริหารงานภายในโรงเรียนนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี โดยจะส่งให้นักเรียนมีความรู้ มีคุณธรรม มีจริยธรรม คุณภาพ และมีคุณสมบัติตรงตามที่หลักสูตรต้องการอันที่จะนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันและในสังคมได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวง สุวรรณเกิดผล (2550 : 74) ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่าการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชน ให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

2. จากการศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า มีการดำเนินงานในด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน มากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการ จัด การเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษานั้น จะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จึงทำให้ต้องมีการพัฒนาวิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การตรวจผลงานจากชิ้นงาน การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น พร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการรายงานผลการเรียนของนักเรียนและนำเครื่องมือการวัดผลประเมินผลมาปรับปรุงพัฒนาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545 : 228 – 229) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดง พัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและผู้เรียนเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของวินิจ สัจตะบุตร (2547 : 21) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการตรวจสอบว่า นักเรียนได้ถึงจุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องใด การวัดต่างจากการประเมินในแง่ที่ว่า การวัดเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขที่ได้จากการวัด นั้น ส่วนการประเมินเป็นการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าในสิ่งที่วัดได้ ผู้บริหารและครูจะต้อง มีความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผล รวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจัง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ฤทธิ์ ปรีชานุกูล (2542 : 114) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูนได้มีการให้ความสำคัญ ในเรื่องการวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร มีการกำหนด เป้าหมายและวางแผนไว้ชัดเจน มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องวัสดุการเรียนการสอน ตลอดจน การส่งเสริมการนำไปใช้เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย จินตพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่ามีการปฏิบัติงานวิชาการในระดับมากด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียน

3. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

3.1 การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีสถานภาพตำแหน่ง ต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในการดำเนินงานบริหารงานวิชาการนั้นต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอีกทั้งยังต้องดำเนินการตามแบบแผนงานวิชาการที่ได้วางเอาไว้ โดยเฉพาะในยุคที่มีการปฏิรูปการศึกษาสถานศึกษา ให้มีโอกาสนในการตัดสินใจมากขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจทางการศึกษา ที่ให้สถานศึกษา รับผิดชอบในการบริหารงานวิชาการโดยตรง ผู้บริหารโรงเรียนและครูจึงมีความตื่นตัวในพัฒนาตนเองด้านการดำเนินการบริหารงานวิชาการอย่างจริงจัง สอดคล้องกับแนวคิดของจันทรานี สงวนนาม (2551 : 161) ที่กล่าวไว้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับชั้น โดยให้เป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาต้องจัดทำ รายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและต่อสาธารณชน เพื่อรองรับ การประเมินคุณภาพภายนอก บุคลากรทุกคนจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวิชาการในการจัด กระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยโรงเรียนจะต้องสื่อสารเผยแพร่ให้ผู้ปกครองได้ เข้าใจ แสวงหาวิธีการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพื่อฝึกฝนให้เกิดทักษะ การเรียนรู้ อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมเดช สีหาฤทธิ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ตามความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของประพันธ์ เม้าเวียงแก (2548 : 87) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่าข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีการปรับปรุงระบบการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายให้การจัดการศึกษามีการพัฒนาทั้งระบบ มุ่งเน้นให้มีการยกระดับสถานภาพวิชาชีพครู การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพครู ดังนั้น ทั้งผู้บริหารและครูไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากหรือน้อย ล้วนต้องดำเนินงานตามจุดมุ่งหมาย คือ ยกระดับสถานภาพของวิชาชีพของตนเอง ต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะในด้านวิชาการที่มีการปฏิรูปหลักสูตรและเนื้อหาสาระ วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ และปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มุ่งให้มีการผลิตใช้สื่อและเทคโนโลยีในรูปแบบที่หลากหลายที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของธีระ รุณเจริญ (2552 : 8) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบันรัฐบาลกำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาไว้หลายประการ โดยเฉพาะการพัฒนาครูยุคใหม่ ซึ่งเน้นระบบการผลิตครู และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารและครูทุกคนจึงได้รับการอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาตนเองและเพิ่มพูนศักยภาพตนเองในการดำเนินงานด้านวิชาการ ต้องมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ และต้องเป็นผู้นำทางวิชาการจึงจะทำให้การบริหารวิชาการสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของประพันธ์ เม้าเวียงแก (2548 : 87) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสายหยุด ประภิกะ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาดำเนินงานบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดนครราชสีมา เขต 6 พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในการดำเนินงานบริหารงานวิชาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.3 การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากโรงเรียนทุกขนาดมีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างชัดเจน มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนงานด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้รับการปรับปรุงและพัฒนาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย มีการปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง โครงสร้าง

เวลาเรียนพื้นฐานและเกณฑ์การจบหลักสูตร ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ลดความซ้ำซ้อนและมีรายละเอียด ตลอดจนแนวปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าเดิม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 7) ทำให้ทุกโรงเรียนมีแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถปฏิบัติได้ เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตร สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้สถานศึกษาในปัจจุบันมีคุณภาพเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวราภรณ์ อริยชนพล (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่าระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีสภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. จากผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ซึ่งมีประเด็นทั้งหมด 7 ด้าน ประเด็นที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีการกำหนดให้มีการวัดผลประเมินผลที่เป็นไปตามระเบียบ แต่ครูส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในด้านความรู้ ความเข้าใจ วิธีการและกระบวนการวัดผลและประเมิน ผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย การวัดผลและประเมินผลการเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนและครูได้ทราบว่า การเรียนการสอนได้ผลมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่ ดังนั้นหากครูไม่เข้าใจระเบียบและแนวปฏิบัติ ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแล้ว จึงอาจทำให้การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกุลชญา เทียงตรง (2550: 226) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาในด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนที่พบมากที่สุด คือ ครูขาดความเข้าใจวิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑารัตน์ อินทะแสน (2545 : 98) ได้ศึกษาการบริหารงานของโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5 พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผล ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาในด้านความรู้ ความเข้าใจ วิธีการ และกระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของเคชะ ธีระตระกูล (2548 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูไม่เข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของวรเชษฐ์ จันทร์ภิรมย์ (2546 : 93) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำพูน พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลไม่เป็นไปตามสภาพจริง และมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคำเนิงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ค้นพบประเด็นสำคัญอันจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดแนวนโยบายในการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ จึงขอเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในด้านการวางแผนงานวิชาการ มีผู้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ควรมีระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการที่ชัดเจน ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมวางแผนร่วมกัน และจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ และจัดการอบรมในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในงานด้านวิชาการของโรงเรียน

2. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในด้านการดำเนินงานวิชาการ มีผู้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ควรนำผลการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนาทางวิชาการ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้าและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การจัดให้ครูสังเกตการสอนซึ่งกันและกันเพื่อนำมาปรับปรุงการสอน การจัดให้ครูวางแผนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และการจัดนิทรรศการแสดงผลงานของนักเรียนและครูเพื่อเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำมาใช้พัฒนาศักยภาพของครู

3. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน มีผู้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ควรมีระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน ดังนั้น ครูควรได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ จัดให้วัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนในทุกระดับชั้น และมีระเบียบการวัดผลประเมินผลการเรียน เจ้าหน้าที่

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน จะต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะในเรื่องต่างๆดังกล่าว เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้ครูทุกคนสามารถนำแนวปฏิบัติไปใช้

4. การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ มีผู้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสูงสุด คือ ควรให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา และโรงเรียนในเครือข่าย เป็นต้น ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนจัดการศึกษาและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนทุกโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อให้ทราบสภาพการดำเนินงานวิชาการทั้งเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลและแนวทางการแก้ปัญหาในการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน
3. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เพื่อเป็นรูปแบบที่เป็นตัวอย่างที่ดีนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- (2552). มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- (2553). 6 เดือน 6 คุณภาพ (ตุลาคม 2553 – มีนาคม 2554). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2554). จากจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่ขั้นเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษดา ตามสีวัน. (2543). การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมตามความคิดเห็นของครู อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ อ.ม. (การบริหารอาชีวการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป : การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เล่ม 1. (ออนไลน์). ค้นเมื่อ กันยายน 2553 ค้นจาก : <http://www.komchadluek.net/news/2009-09-08/p1-4335133.html>.
- กุลชญา เทียงตรง. (2550). การบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กาญจนบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- เกรียงศักดิ์ อังกลับ. (2546). พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชุมพร. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คมเดช สีหาฤทธิ์. (2547). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เลข : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเลย.

- จริน แก้วอินแสง. (2545). การบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองน่าน จังหวัด
น่าน. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ :
บุ๊คพอยท์.
- . (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
บุ๊ค พอยท์.
- จิรพร เตยวิรัตน์. (2546). การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสหวิทยาเขตกรุงธนบุรี 3
กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้า.
- จุฑารัตน์ อินทะแสน. (2545). การศึกษาการบริหารงานของโรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 5. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ เอิบกมล. (2544). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2541). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ณรงค์ฤทธิ์ ปริษานุกุล. (2542). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวง สุวรรณเกิดผล. (2550). สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2.
ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). พะเยา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

- เดชะ ชีระตระกูล. (2548). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาลาปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลำปาง :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ทัศนพล ตุมรสุนทร. (2541). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวีช คารรัตน์. (2548). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่มที่ 1 ปรินญาณิพนธ์
ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธีรพัฒน์ ภาณี. (2544). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธีระ รุญเจริญ. (2552). ฐานคิดทางการบริหารและการปฏิรูปการศึกษาไทย ในทศวรรษที่ 2.
อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- บัวลอย บุตรโสภา. (2553). การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการปฏิบัติงาน
วิชาการโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับวิจัย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญทิพย์ สุริยวงศ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับมาตรฐาน
ระบบคุณภาพ ISO 9002 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณิพนธ์
ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุปผา แก้วรัชนี. (2546). การศึกษาสภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่าย
การศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษาโครงการบัณฑิตศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏธนบุรี.

- บุญส่ง พุทธิรักษ์พงศ์. (2545). การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประพันธ์ เม้าเวียงแก. (2548). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เลข : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเลย.
- ประยูร เจริญวรรณ. (2547). การบริหารงานวิชาการที่พยากรณ์การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอถานสงกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครศรีธรรมราช : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี จำกัด.
- ผุสดี ตรงต่อกร. (2540). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชษฐ ดงปัดดา. (2544). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). การศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบูลย์ ก่ออมบรรจง. (2545). การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). การนิเทศการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- รจิต นาคะโยคี. (2541). การบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวปฏิรูปการศึกษา
ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชัย จันทร์หัวโทน. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารและ
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิดา แก้วรักษ์. (2544). มิติสุขภาพองค์กรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรเชษฐ์ จันทร์ภิรมย์. (2546). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วราภรณ์ อริยชนพล. (2552). การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วัชระ ดวงมาตย์พล. (2542). กรณีศึกษาการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนา สังข์ศิริรินทร์. (2541). การบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- วินิจ เกตุขำ. (ม.ป.ป.). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (อัครสำเนา).
- วินิจ สัตตะบุตร. (2547). สภาพปัญหาและความต้องการในการบริหารงานวิชาการตามแนวทาง
ปฏิรูปการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตำบลคลองกระดัง อำเภอศรีเทพ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนคร.

- วิโรจน์ สารัตนะ. (2542). การบริหาร. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์.
- สัมฤทธิ์ แสงทอง. (2545). ปัญหาการดำเนินการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาช่างยนต์. ปรินญาณิพนธ์ อ.ม. (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.
- สายหยุด ประกิตะ. (2552). การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุชีพ พงษ์พันธ์พิสุทธิ์. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สุรินทร์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสุรินทร์.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2552). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- สุมาลี แก้ววิมล. (2547). ความพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนั่น มีสัตยธรรม. (2540). ทางสายใหม่ของการปฏิบัติราชการ. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมชาย จินตณพันธ์. (2546). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมนึก ภัททิยนิ. (2541). การวัดผลการศึกษา. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมแพน จำปาหวาย. (2542). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมศักดิ์ ดงเที่ยง. (2542). หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สวางค์ จงสวัสดิ์พัฒนา. (2546). การใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). **โรงเรียนนิติบุคคล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2547). **คู่มือการสรรหาและการเลือกคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2538). **วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามโครงการเร่งรัดคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **สภาวะการศึกษาไทย ปี 2551/2552 บทบาทการศึกษากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม**. กรุงเทพฯ : วิ.ที.ซี คอมมิวนิเคชั่น
- สำเร็จ แสงทัน. (2548). **บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ตามธรรมชาติของครูวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนคร.
- อดุลย์ ก้อนคำใหญ่. (2545). **ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ปฏิบัติการสอนต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- อนันต์ สุริยาศรีสกุล. (2543). **พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2540). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางเขน).
- อรวรรณ สันติขานูวัตร. (2541). **การศึกษากาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะพานิชกรรมวิทยาลัยสารพัดช่างเขตตะวันออกเฉยงเหนือ**. ปรินญานิพนธ์ อ.ม. (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2550). **คุณธรรมนำความรู้ รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อุคม จันทรไศดา. (2545). **สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. ปรินญานิพนธ์ ศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เลข : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเลย.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). **หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน**. กรุงเทพฯ :
เอสดี เพรส.

Agthe, R. (1980, September). "The Elementary Principals Perception : Of their Own and
Teacher's Role in Curriculum Desission Making." **Dissertation Abstracts
International**. 24 (3) : 2088-A.

Flores, J.M. (1998). **A Study of Teachers'Involvement in School-based Management and
Their Perception of the Impact of School-based Management on School
Improvement**. Retrieved 20 November 2011, from [http://osi.fsu.edu/waveseries/wave
8.htm](http://osi.fsu.edu/waveseries/wave8.htm)

Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw Hill.

Mattox, D.D. (1978). "A Study of In-service Needs of Illinois Public School Elementary
Principals." **Dissertation Abstracts International**. 12 (1) : 1015.

Wells, R.F. (1978). "A Study of the Major job Responsibilities of the Elementary School
Principals." **Dissertation Abstracts International**. 39 : 972.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

หนังสือขออนุญาตแจกเครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสำรวม คงสืบชาติ

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษา
และทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลิณี จุโฑปะมา
เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการ
ในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณบุญหนา อินทร์สีลา

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษา
และทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลีณี จุฑาปะมา
เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการ
ในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสัณญา เสาวกุล

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษา
และทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลิณี จุโฑปะมา
เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการ
ในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๖๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนชำนาญพิทยาคม

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลิณี จุโฑปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา ใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงาน ผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๖๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเมืองโพธิ์ชัยพิทยาคม

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลีณี จุโฑปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา ใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงาน ผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒

ด้วย นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาติณี จุฑาปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอกความอนุเคราะห์ให้อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ , ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

โดย

นางสาวอังกรรณ์ พลรักษา

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
3. ข้อมูลนี้ใช้เพื่อการวิจัยและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม
คำตอบของท่านถือเป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานแต่ประการใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. สถานภาพ

() ผู้บริหาร

() ครู

2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

() น้อยกว่า 10 ปี

() 10 – 20 ปี

() ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

3. ขนาดโรงเรียน

() โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวนนักเรียน นักเรียน 1-300 คน

() โรงเรียนขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 300 – 1,000 คน

() โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียน 1,001 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติงานบริหารวิชาการในปัจจุบันและแบบสอบถามแต่ละข้อจะมีข้อคำตอบ 5 ช่อง แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ	การปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การวางแผนงานวิชาการ					
1	มีแนวปฏิบัติของทางราชการเกี่ยวกับงานวิชาการใช้ในโรงเรียน					
2	มีการทำแผนภูมิการบริหารงานวิชาการและมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร					
3	มีการจัดทำพรรณนางานวิชาการ					
4	มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการทุกปีการศึกษา					
5	มีเอกสารคู่มือครูและคู่มือนักเรียนทุกปีการศึกษา					
6	มีแผนงานวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร					
7	มีคณะกรรมการวิชาการรับผิดชอบปฏิบัติตามแผน					
	การดำเนินงานวิชาการ					
8	มีการจัดทำหลักสูตร โรงเรียน หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
9	มีการนิเทศภายใน การกำกับ และการติดตามประเมินผลและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง					
10	มีการจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจ					

ข้อ	การปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
11	มีตารางสอนรวม ตารางสอนรายบุคคล และตารางการใช้ห้องเรียนอย่างครบถ้วน					
12	มีแนวปฏิบัติและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนตามตารางสอนที่แน่นอนเหมาะสม และสม่ำเสมอ					
13	มีแนวปฏิบัติและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนแทนที่แน่นอนเหมาะสม และสม่ำเสมอ					
14	มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ					
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
15	ครูมีความรู้ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
16	ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้ครบทุกรายวิชา และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างสม่ำเสมอและตรวจสอบได้					
17	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียน					
18	มีการจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้					
19	มีการจัดหา จัดทำสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้					
20	มีแนวปฏิบัติ และดำเนินการสอนซ่อมเสริมตามแนวปฏิบัติ และนำผลการสอนซ่อมเสริมมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงในการสอนซ่อมเสริม					
21	มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามโครงสร้างของหลักสูตร					
การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ						
22	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน					
23	นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผนปฏิบัติและแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้					
24	ครูทุกคนได้รับการพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างน้อย 20 ชั่วโมงต่อปี					

ข้อ	การปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
25	มีการสำรวจความต้องการของครูและความจำเป็นของโรงเรียน					
26	มีการจัดบรรยากาศทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้					
27	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
28	ส่งเสริมให้ครูใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้					
	การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน					
29	มีระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียน					
30	มีการสร้างเครื่องมือในการวัดผลที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ครบทุกรายวิชา					
31	มีการจัดเก็บเอกสารวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและสะดวกในการใช้					
32	มีหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน					
33	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเหมาะสม					
34	มีทะเบียนนักเรียนหรือหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนที่ครบถ้วนถูกต้อง ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน					
35	มีการจัดเก็บรักษาหลักฐานงานทะเบียนนักเรียนที่ดีและปลอดภัย					
	การแนะแนวการศึกษา					
36	กำหนดขอบข่ายและแนวปฏิบัติงานแนะแนวอย่างชัดเจน					
37	จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียน					
38	จัดระบบแนะแนวเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
39	ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนะแนว					
40	ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว					
41	ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวกับโรงเรียนในเครือข่าย					
42	ประเมินผลงานแนะแนวและนำไปปรับปรุงพัฒนางานแนะแนว					

ข้อ	การปฏิบัติงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ					
43	กำหนดแนวปฏิบัติการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการอย่างชัดเจน					
44	มีการประเมินผลด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนทุกภาคเรียน					
45	มีการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ โดยมีหลักฐานให้ตรวจสอบได้					
46	มีการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการในระดับหน่วยย่อยภายในโรงเรียน					
47	มีการประเมินผลในรูปแบบของคณะกรรมการ					
48	มีการตรวจสอบหลักฐานการดำเนินงานด้านวิชาการเป็นระยะ					
49	มีการวิเคราะห์ผลการประเมินและนำผลการวิเคราะห์ไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ					

ตอนที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานบริหารงานวิชาการ

ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้อย่างไรบ้าง

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ

.....

.....

.....

2. ด้านการดำเนินงานวิชาการ

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

4. ด้านการพัฒนาและการส่งเสริมด้านวิชาการ

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน

.....

.....

.....

6. ด้านการแนะแนวการศึกษา

.....

.....

.....

7. ด้านการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

.....

.....

.....

8. อื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Suโขทัย University

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อที่	t - test for Equality of Mean	
	t	Sig. (2-tailed)
ข้อที่ 1	8.223	.000
ข้อที่ 2	4.912	.000
ข้อที่ 3	2.724	.007
ข้อที่ 4	7.090	.000
ข้อที่ 5	7.517	.000
ข้อที่ 6	7.515	.000
ข้อที่ 7	7.168	.000
ข้อที่ 8	2.896	.004
ข้อที่ 9	7.756	.000
ข้อที่ 10	3.585	.000
ข้อที่ 11	2.837	.005
ข้อที่ 12	3.159	.002
ข้อที่ 13	5.432	.000
ข้อที่ 14	11.107	.000
ข้อที่ 15	7.445	.000
ข้อที่ 16	12.820	.000
ข้อที่ 17	3.018	.003
ข้อที่ 18	3.507	.001
ข้อที่ 19	2.496	.014
ข้อที่ 20	7.481	.000
ข้อที่ 21	16.586	.000

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	t - test for Equality of Mean	
	t	Sig. (2-tailed)
ข้อที่ 22	3.225	.002
ข้อที่ 23	5.667	.000
ข้อที่ 24	13.572	.000
ข้อที่ 25	4.366	.000
ข้อที่ 26	16.261	.000
ข้อที่ 27	22.135	.000
ข้อที่ 28	4.949	.000
ข้อที่ 29	16.608	.000
ข้อที่ 30	17.012	.000
ข้อที่ 31	3.334	.001
ข้อที่ 32	3.755	.000
ข้อที่ 33	12.467	.000
ข้อที่ 34	5.886	.000
ข้อที่ 35	4.220	.000
ข้อที่ 36	14.047	.000
ข้อที่ 37	6.421	.000
ข้อที่ 38	12.076	.000
ข้อที่ 39	18.193	.000
ข้อที่ 40	11.000	.000
ข้อที่ 41	8.938	.000
ข้อที่ 42	19.751	.000

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	t - test for Equality of Mean	
	t	Sig. (2-tailed)
ข้อที่ 43	15.951	.000
ข้อที่ 44	7.219	.000
ข้อที่ 45	10.770	.000
ข้อที่ 46	14.694	.000
ข้อที่ 47	14.513	.000
ข้อที่ 48	6.613	.000
ข้อที่ 49	12.093	.000
ข้อที่ 50	7.959	.000

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item - Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q1	207.39	185.855	.415	.911
Q2	207.75	184.242	.397	.911
Q3	207.61	186.426	.274	.912
Q4	207.03	187.238	.328	.912
Q5	207.37	185.837	.412	.911
Q6	207.37	186.018	.399	.911
Q7	207.61	184.151	.314	.912
Q8	207.62	186.242	.286	.912
Q9	207.16	184.286	.443	.910
Q10	207.18	187.148	.263	.912
Q11	207.81	189.021	.152	.914
Q12	207.83	188.544	.256	.912
Q13	207.83	185.736	.429	.911
Q14	207.18	183.197	.441	.910
Q15	207.49	186.197	.405	.911
Q16	207.19	185.499	.534	.910
Q17	207.43	190.233	.104	.914
Q18	207.26	196.759	.322	.917
Q19	207.01	195.377	.208	.916
Q20	207.60	187.103	.254	.912

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item - Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q21	207.54	181.117	.531	.909
Q22	207.28	196.644	.306	.917
Q23	207.29	188.069	.256	.912
Q24	207.63	182.852	.445	.910
Q25	207.11	189.290	.184	.913
Q26	207.61	182.043	.501	.910
Q27	207.28	184.976	.561	.910
Q28	207.27	188.784	.210	.913
Q29	207.51	179.132	.765	.907
Q30	207.08	183.353	.632	.909
Q31	207.14	187.528	.267	.912
Q32	207.06	187.932	.239	.912
Q33	207.20	180.677	.560	.909
Q34	207.39	185.295	.498	.910
Q35	207.92	185.895	.362	.911
Q36	207.21	179.677	.598	.909
Q37	207.34	186.125	.434	.911
Q38	207.37	184.194	.425	.911
Q39	207.37	177.729	.747	.907
Q40	207.30	183.060	.558	.909

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item - Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q41	207.55	183.918	.563	.910
Q42	207.60	176.805	.663	.908
Q43	207.43	178.184	.698	.907
Q44	207.31	185.837	.346	.911
Q45	207.18	182.193	.579	.909
Q46	207.40	178.146	.737	.907
Q47	207.57	179.619	.694	.908
Q48	207.42	186.257	.468	.911
Q49	207.52	181.018	.526	.909
Q50	207.54	185.266	.443	.911

Reliability Coefficients

N of Items = 50 Alpha = .9130

ภาคผนวก ง

รายละเอียดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ตารางจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	โรงเรียน	ขนาด	ผู้บริหาร โรงเรียน	ครูผู้สอน	รวม
1	นางรอง	ใหญ่	5	103	108
2	นางรองพิทยาคม	กลาง	5	39	44
3	ถนนหักพิทยาคม	เล็ก	5	19	24
4	พิมพ์รัฐประชาสรรค์	กลาง	5	28	33
5	สิงหวิทยาคม	กลาง	5	37	42
6	ทุ่งแสงทองพิทยาคม	เล็ก	5	22	27
7	เหลื่องพนาวิทยาคม	เล็ก	5	15	20
รวม			35	263	298

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอัจฉราภรณ์ พลรักษา
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 10/1 หมู่ 1 บ้านลุงจี่หนู ตำบลท่าโพธิ์ชัย อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 10/1 หมู่ 1 บ้านลุงจี่หนู ตำบลท่าโพธิ์ชัย อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โทร. 08 - 5682 - 2927 E-Mail : crupoom@gmail.com
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนขำนิพิทยาคม ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2538 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลุงจี่หนู ตำบลท่าโพธิ์ชัย อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2541 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองโพธิ์ชัย พิทยาคม ตำบลเมืองไผ่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2544 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองโพธิ์ชัย พิทยาคม ตำบลเมืองไผ่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2548 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาเคมี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2555 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์